

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2005. OKTÓBER

Erdős Virág A MERÉNYLET

SZEREPLŐK

LÁNY

ANYA

APA

FÉRJ

SZERETŐ

GYEREK

NYOMOZÓ

Nem naturalista, de egyértelmű színpadkép: busz elleni robbantásos merénylet utáni romok. A színpadot teljesen beborítják a karosszériaroncsok, kerekek, ülésdarabok, épületromok, szétszóródott tárgyak, leszakadt végtagok stb. A szereplők végig a színpadon vannak, jelenésük alatt a romok közül bukkannak elő, jelenésük végén a romok mögött tűnnek el. Guggolnak, térdelnek, ülnek, helyezkednek, de egyszer sem állnak fel. Egyedül a Nyomozó ül egy kis tábori széken, és ő az egyetlen, aki a legvégén feláll és kimegy.

Ha a darabhoz zene is készül, akkor kisebb zenei motívumok vissza-visszatérő formában kezdettől fogva előlegezzék a darab legvégén elhangzó sanzonszerű dalt. (Illetve ha megoldható, a nézők elhelyezkedésekor mintegy mellékesen és „Danubius-szerűen” hangozzák el a magnós bejátszás formájában maga a szonon.)

Egyes jelenetek alatt az egész színpadot normál fény világítja meg, más jelenetek alatt csak a dialógus szereplőire vetül színes, koncentrált fény. A jelenetek közt az egyedüli, visszatérő hanghatás az a jellegzetes, mindannyiunk számára ismerős sípoló hang („pí-pí-pí-pí”), ami az új Volvo buszokon az ajtók záródását jelzi.

A romok alatt jól látható helyen egy hatalmas, véres bundájú plüssnyúl. A függöny leszakadva lóg

1. JELENET

Normál fény. Lány, Anya

LÁNY Hú, anya, képzeld, mi történt! Az történt, hogy... irtó jó. Nem fogod elhinni! Figyelsz? Hm? De tényleg figyelsz?

Hagyd már azt a pakolászást, csak egy perc! Tetszeni fog, esküszöm! Na? Jöhet? Titti-tiriri-titti-tiriri, híreket mondok. Kedves nézőink. Ma délután, helyi idő szerint... akárvalahánykor robbantásos merénylet történt Budapest belvárosában. A feltehetőleg magyar származású merénylőjelölt a hetes számú gyorsforgalmi járat Felszabadulás... bölölö... Ferenciek terei megállójában a gyanútlanul várakozó utasok közé vegyülve felszállt egy zsúfolásig megtelt autóbuszra, majd indulás után néhány másodperccel hopp, működésbe hozta a testére erősített... miafenét. A roppant erejű detonáció következtében a busz több méter magasan a levegőbe repült, a környező épületek, köztük a Klotild-palota híresnevezetes ikertornyai megrongálódtak, az Erzsébet híd a Dunába dőlt, a Duna megáradt, a környező utak járhatatlanná váltak, a halottak száma az előzetes becslések szerint megközelíti a...

ANYA (megállás nélkül, idegesen pakol) Muszáj ezt most, nyuszikám? Látod, mi van, nem? Öt óra, fél hat, se vacsora, se semmi, apád mindjárt hazaér, mi meg... Most nézd meg ezt a kuplerájt! Hát lehet így élni? Legalább magad után elpakolhatnál! Atyavilág! Mégis mik ezek a vackok itt? És ez? (Felemel egy leszakadt végtagot) Csak nem...? Múltkor is, hogy miket találtam a holmiid között! Rettenetes. Üvölteni fog, ...és igaza lesz. Na, fogj egy rongyot, nyuszikám, ott van a mosdó alatt a lavórban, ...nézd csak, legalább ezeket a tócsákat fel kéne innen valahogy, meg ez a sok szennyes mindennütt, te jó ég, mik ezek? Fülel? Na mindegy, hagyjad, majd én. Jobb is, ha te itt most nem nyúlsz semmihez. Na. Menjél

szépen kezet mosni, aztán hegyezd ki a ceruzáidat, ...meg a tolltartódat, vagy mittudomén, aztán meg, ...tudod mit? Aludj egy nagyot!

LÁNY Egész idáig aludtam, anya.

ANYA Akkor csak pihenj. Feküdj le szépen, és pihentesd a szemedet. Ja, és csukd be magad után az ajtót.

LÁNY (*duzzogva*) Jól van, na. Nem tetszik, mi? Nem érdekel az egész, igazam van?

ANYA Nyuszikám, könnyörogve kérlek! Te tényleg nem látod, mi van? Ennek a rohadt függönynek is pont most kellett leszakadnia! Tudod milyen! Az is baj, ha a harisnyáim szanaszét vannak, nemhogy ez!

LÁNY (*előremutat, mintha a nézőtér felett látna valamit*) Anya! Oda nézz! Látod, ki van ott?

ANYA (*önkéntelenül odanéz*) Ki? ... Jézusom, ne ijesztgess már! A frászt hozod rám. Nincs ott senki, nyuszikám, mit hülyéskedsz?

LÁNY De anya! ... Hiszen az ott, ...az ott te vagy!

ANYA (*hunyorog*) Hol?

LÁNY Ott, ...abban a zsákban. Nem látod? ... Most húzzák fel a cipzárt. ... Levitte a bomba a fejed. ... Nézd csak! Milyen kicsike vagy így!

ANYA Igen? Hát ez nagyszerű. Gratulálok kislányom. Akkor ezt talán most halasszuk holnapra, jó? Most én inkább amondó vagyok...

LÁNY A-aa. Már késő. ... Jön érted a furgon. ... Betesznek, elvisznek. Sajnálom, anya.

(„*pi-pi-pi-pi-pi*”)

2. JELENET

Színes, koncentrált fény vetül a Nyomozóra és az Anyára

NYOMOZÓ (*a kezében notesz, kinyit egy összecukható tábori széket, ráül*) Elnézést, megengedi?

ANYA Maga az? ... Parancsoljon. Már vártam. A kollégái azt mondták...

NYOMOZÓ Bocsásson meg. Tudja, most az egész város, ...kész örület, ...másfél órába telt, amíg...

ANYA Gondolom. Miről lenne szó?

NYOMOZÓ Feltennék néhány kérdést, maga pedig, ...már ha nincs ellenére...

ANYA Rendben.

NYOMOZÓ Hát akkor, lássuk csak. ... Mikor találkozott először a vádlottal?

ANYA 1968 februárjában, a Tétényi úti kórház második emeleti szülészeti osztályán találkoztam vele először. Emlékszem, egy icipicit meg voltam lepődve, ...mikor kilenc hónapos plusz egy végtelennek tűnő éjszaka után egyszer csak ott találtam a szülőágyon egy három kiló hatvan dekás, jól fejlett nyulat.

NYOMOZÓ Azaz a későbbi vádlottat, ha-a... jól értelmezem.

ANYA Tulajdonképp... így is lehet mondani.

NYOMOZÓ Már elnézést, de ha szabad kérdezni, ...eleve nyulat szerettek volna?

ANYA Hát, ...én titokban inkább egy kisfiúra vágytam, ...de a férjem az mindig is nyulat akart.

NYOMOZÓ Vajon miért?

ANYA Hát, ...hogyan azok milyen kis guszták, ...gyámoltala-

nok..., ...lehet őket cirókázni, abajgatni, ...hajkurászni ügyebár, ...kilőni...

NYOMOZÓ Kilőni?

ANYA Igen. Megpróbáltuk többször is kilőni, ...de mindig elszaladt.

NYOMOZÓ Értem. És mondja, mégis, milyennek ismerte meg a vádlottat?

ANYA Rendkívül ellenszenves személyiségnek ismertem meg. Először is: mindent összerágott. A takarót, a tapétát, ...a körmét, ...de ha például levittük a játszótérre, abból is csak baj volt. Amíg a többi baba szép ügyesen hancúrozott, háborúzott, tacsipacsizott, ...addig ő hopp, fogta magát, lecsücscent a föbe, és csak ült. Kérdegettük is szegényt, hogy nyuszi, talán beteg vagy? ... De ő még csak... nem is válaszolt.

NYOMOZÓ És a későbbiek során?

ANYA Hát ahogy nőtt-nődögélt, ...a helyzet egyre romlott. Sőt. Lassan egyre nyilvánvalóbbá vált, ...hogyan az életünkretör. Egyszer például azt csinálta, hogy felmászott a toronyba, megkérdezte, hány óra, és semmiféle fondorlattal nem tudtuk lecsalni.

NYOMOZÓ Nocsak. És végül?

ANYA Végül kénytelen voltam kérdőre vonni, ...megfenyegettem, hogy ágyba dugom, ...aztán sértődötten visszavonultam főzni.

NYOMOZÓ Az „állapotában”, ...ha fogalmazhatok így, ...mikor a következett be változás?

ANYA Elég korán. Először a szőre kezdett hullani, aztán szépen, lassan elkezdtek így, ...hogyan is mondjam, ...visszahúzódni a fülei. A száját persze műteni kellett, ...de hát... ez volt akkor a legkevesebb.

NYOMOZÓ És a... természete?

ANYA Hát a természete az sajnos... olyan maradt. Erre egyébként már felkészítettek a legelején. Kinézetre, asszonyom, még helyrejöhet, mondták nekem, de igazából sohasem lesz... teljes értékű ember.

NYOMOZÓ Hm. Netalántán voltak előjelei... a-a... később történeteknek is?

ANYA Feltétlenül. Tulajdonképp kezdettől fogva rendkívül gyanúsán viselkedett. Engem például... mindenhová követett. Éjjel-nappal szemmel tartott, lapított, sumákkolt, ha megbüntettem, elvonult, és fente a fogát. Naponta történetek vérfagyasztó esetek, ...hajcsomó a lefolyóban, lábnyomok a szőnyegpadlón, ...sőt! Egyre inkább várható volt, hogy előbb-utóbb sor kerül a legvégső leszámolásra. Hogy megelőzzük a katasztrófát, megkíséreltük maximálisan elszigetelni a külvilágtól. Ha például... karót nyelt, ...nem próbáltuk kézzel-lábbal azon nyomban kiszedni, nem hívtuk a rohammentőt, nem riasztottuk az önkénteseket, hanem szépen fülön csíptük, bekísértük a biciklitárolóba, rázártuk, és hagytuk, hogy hát... gondolkozzon el. ... Ezzel viszont csakhamar elértük... (*Egy pillanatra megdermed, mint mikor megakad a film*)

NYOMOZÓ Mit?

ANYA Hát, ...ezzel sajnos az égadta világon semmit sem értünk el.

NYOMOZÓ Sebaj. (*Vigasztalóan mosolyog*) ... Az iskolai előmenetele hogyan alakult?

ANYA Szerették, mert csendbe volt. Nem ordított, nem jelentkezett, ...amit hallott, megjegyezte, amit kellett, aláhuzigált. ... Aztán mikor nagyszünetben aláaknázták az iskolaépületet, akkor szépen megkérték, hogy fájadjon haza. ... A gimiben

viszont már rögtön első órán kiderült, hogy a szolid külseje dacára ordas eszméket hirdet, ...úgyhogy ott már... valamivel... komplikáltabb dolga volt. ... A pályaválasztásnál aztán jöttek a bajok.

NYOMOZÓ Maguk eredetileg milyen pályára szánták?

ANYA Hát mi eredetileg Föld körüli pályára szántuk, de sajnos már az első fordulóban kiesett, és... ráadásul csúnyán meg is ütötte magát. ... Állítólag azt se tudta, hol lakik az Atyaisten, úgyhogy szegény írásbelire már nem is mehetett. ... Maradt ugyebár a bánya..., ...vagy a férjhezmenetel. Hát ő... végül is... az utóbbi mellett döntött.

NYOMOZÓ Értem. ... És a... választottjával... mennyire voltak megelégedve?

ANYA Hát, ...sajnos a párkapcsolatai ezt megelőzően eléggé „sajátságosan” alakultak. ... Varjak után mászkált, ...kőbor kutyákhoz csapódott, ...hordta nekik a cupákat... meg a sampont, ...meg a féregtelenítőt, ...a férjem többször látta őket, ...ahogy... szinte fényes nappal... egymás vállán sírtak a bokorban – ... Hát szóval... rettenetes. Persze borzasztóan féltünk, hogy majd úristen, mi lesz. Ehhez képest kész csoda, hogy akadt ez az illető. ... Egy helyes, magas, szőke férfi, ...még ha kissé felemás volt a cipője, akkor is. ... Megbocsát? *(A romok alól kihúz egy viharvert hátizsákot, kinyitja, két doboz konzervet és két műanyag kanalat kotor elő)*

NYOMOZÓ Parancsoljon csak. ... Egyébként biztos benne, hogy a férje is ezen az állásponton volt?

ANYA Ezt hogy érti?

NYOMOZÓ Ugy értem, hogy –

ANYA Hát persze. Lehet, hogy még nem mondtam magának, ...de mi maximálisan harmonikus és kiegyensúlyozott házasságban éltünk világeletünkben. Ez gyakorlatilag azt jelentette, ...hogy nem volt köztünk vita. Ha én A-t mondtam teszemazt, akkor ő B-t mondott ugyan, ez a B azonban szóról szóra megegyezett C-vel, ami viszont, ...hovatovább –, ...szóval ez így elmondva picit bonyolultnak tűnhet, de lényeg az, hogy olyanok voltunk, mint két tojás. ... Egész pontosan... ő volt olyan... mint egy tojás, ...én viszont –, *(Felemeli a mutatóujját)* ...na de hallgassa csak!

(„pi-pi-pi-pi-pi”)

3. JELENET

Színes, koncentrált fény vetül az Anyára és az Apára. Mindkettőjük kezében konzervdoboz, kanál

ANYA *(egyetlen mozdulattal kinyitja a konzervet)* Jó étvágyat, drágám!

APA *(nagy ügyel-bajjal kinyitja a konzervet, belenéz, csalódottan, undorral)* Vér. ... Na tessék. Már megint ez a vér.

ANYA Mondtál valamit? Nem? Akkor jól hallottam. ... Ideadnád a sót?

APA *(előveszi a zsebéből, odanyújtja)* Tessék. *(Az Anya megszózza a vért)* Te megszózod a vért?

ANYA *(egyik kezében a konzerv, a másik kezében a sótartó)* A mit? Na nézd már! Annyi hülyeséget hordasz itt össze nekem, hogy már azt se tudom, mit csinállok. ... Egyébként mi bajod van már megint a sóval? Mondtam már. A sóban van a világon a legtöbb vitamin.

APA *(hitetlenkedve)* A sóban.

ANYA Igen. Megszámolták, és kiderült. Én mindig tudtam, de

most végre bebizonyosodott. Ha tehetném, mostantól sót ennék sóval. Könnyű, finom, laktató... *Melletted* persze lehetetlen egészségesen élni.

APA Aranyom. ... A só: méreg. Elmondtam már ezerszer. Ha nem tudnád, észak-amerikai tudósok egy csoportja nem is olyan régen kimutatta, hogy a só sajnálatos módon telis de tele van nátriummal... és klórral. Azazhogy? Azazhogy a legveszedelmesebb hallucinogén anyagokkal! Aki sót eszik, ...az előbb-utóbb meghal. Ez van. És ezen a tényen az sem változtat, hogy még mindig akadnak olyanok, akiknek hiába beszél az ember. Te például olyan vagy, akiknek hiába beszél.

ANYA Hm! ... Hogy te mégis honnan veszel ennyi butaságot? Amerikai tudósok! Dr. Oetker és tudóstársai, nem? Fogadjunk, hogy a csokipuding hátoldalán olvastad az egészet! Na persze. Ötven évókanál cukor, só viszont egy szál se, hm? *(Bekap egy kanállal a „vérből”)*

APA Te meg mit csinálsz!

ANYA *(úgy beszél, hogy közben nem meri lenyelni a falatot)* Hogy-hogy mit csinállok?

APA Te bevitted a szádba a kanalat!

ANYA Én csak...

APA Egy percig nem figyelek oda és máris. Tessék! Beveszi a szájába a kanalat. Köpöd ki! ... Mi lenne, ha én is mindig mindenfélét beledugdosnék a számba, hm?

ANYA De hát...

APA Múltkor is bekaptál valamit, figyeltelek! Nem szégyelled magadat? Felnőtt nő létedre ilyeneket csinálni! És mi van, ha a szádban marad? És ha véletlenül lenyeled? Te gondolkodni nem szoktál, mondd?

ANYA Te beszélsz, te krampusz! ... Mit műveltél múltkor is! Összevissza puszilgattad a saját tulajdon lányod! ... Ti azt hiszitek, nem látom, mire készülődtek? Ti azt hiszitek, hülye vagyok? Hogy nem olvastam a világirodalmat? És majd szépen félreállok? És megadom magam? ... *(Felkap a földről egy leszakadt fél lábat, rázza.)* Még a cipőfűzőjét is bekötötte neki!! ... És nekem?? ... Nekem mikor kötötte be a cipőfűzőmet, mi?!

(„pi-pi-pi-pi-pi”)

4. JELENET

Színes, koncentrált fény vetül a Nyomozóra és az Apára

NYOMOZÓ *(odahúzza mellé a székét, ölében notesz, kedvesen, lazán, vidáman)* Jó napot!

APA *(megrökönyödve ránéz)* Ezt most hogy értsem?

NYOMOZÓ Mit?

APA Hát ezt a dolgot. ... Ezt most úgy értsem, hogy... személy szerint... engem gyanúsít?

NYOMOZÓ Hát, ha már így...

APA Csak azért, mert...? ... Sajátságos logika, mondhatom!

NYOMOZÓ *(nyugodt, tekintélyt parancsoló hangon)* Ha megengedi...

APA *(megadóan)* Rendben. *(Az órájára néz)* Cirka... fél másodperc múlva ugyan egy nagyon fontos tárgyalásom lenne, de ha gondolja...

NYOMOZÓ Nézze. ... Mint tudjuk, ...a lánya ...a merényletet megelőző éjszakán videofelvételt készített, ...amelyben egyrészt szeretettel üdvözölte a tévénézőket, ...másrészt viszont

pontról pontra feltárta tettének indítékait, beavatott minket az általa alkalmazott eljárás technikai részleteibe, valamint kifejezte abbéli meggyőződését, miszerint. Itt ugyan a felvétellel sajnálatos módon megszakadt, de mindegy. A lényeg ugyanis az, hogy ezen a bizonyos videokazettán szerepel egy különösképp sokkoló hatású kijelentés, amely egyrészt új fejezetet nyit az emberiség sok millió évszázados történetében, másrészt viszont meglehetősen újszerű megvilágításba helyezi... az ön által alkalmazott... nevelési elveket. Lássuk csak. Az ominózus szövegrész a következő. (*Felteszi a szemüvegét, maga elé emeli a noteszt*) Idézem. „Apám egyszer rám nézett, ...és megrezegtette a szemöldökét.” (*Leveszi a szemüvegét*) ... Namármost. Adódik ugyebár a kérdés. (*Jelentőség-teljesen*) ... Igaz ez??

APA (*konokul maga elé néz*) Nem.

Súlyos csönd

NYOMOZÓ Még egyszer kérdeszem? ... Igaz, amit a lánya állít?

Az Apa megadóan lehajtja a fejét

Nincs több kérdésem.

(„*pi-pi-pi-pi-pi*”)

5. JELENET

Normál fény. Lány, Apa

LÁNY Apa! Na végre! Azt hittük, már haza se jössz.

APA (*elképedve nézelődik*) Te jó élet! Na, ti aztán szépen néztek ki, mondhatom. Elárulnátok, hogy mi folyik itt? Ha jól emlékszem, ma reggel itt még minden a legnagyobb rendbe volt. Most meg? Mi van itt, buciám? Tárva-nyitva minden, és ez az éktelen bűz! Te jó ég! Odaégett valami? Abetyárját! Még csak el se mosogattatok? Hát ezt nevezem. Mégis mit csináltatok idáig, mi? És az anyád? Egyáltalán, hol az anyád ilyenkor, már réges-rég itthon kéne lennie...

LÁNY Apa, ülj le. Rossz hírem van. Anya sajnos félórával ez előtt, ...én nem is értem, hogy történhetett, ...azt mondják, valami örült, ...állítólag nem szenvedett, ...tudod, a feje, ...az ilyesmi csak egy pillanat, ...már próbáltalak hívni, de... üzenetet is hagytam...

APA Jól van, buciám, ...én igyekszem megérteni a helyzetet, de hát azért, mit ne mondjak, nem egészen így képzeltem ezt a mai estét. Az ember szépen hazajön, azt hiszi, majd kellemesen elbeszélget, eszik, iszik, ...elpoénkodik, ...ledöglük a tévé elé, ...és akkor tessék. Hoztam fantát meg egy kis sajtosat a Jégbüféből, de hát azt se tudom, hová tegyem. Kivittétek innen az asztalt, vagy miazisten?

LÁNY Apa, próbálj meg, ...jajistenem, ne haragudj rám. Én igazán...

APA Nem haragszom én senkire, mondtam én, hogy haragszom? Na. Tulajdonképp még csak nem is csodálkozom. Anyádat lassan harminc éve próbálom valami minimális kis rendre szoktatni, ...úgy látszik, hiába. Beágyazni képtelen maga után, nemhogy... (*Felvesz valamit, undorodva visszaejti*) Gondolom, ez is valami ilyen... „női dolog”. Vér, rumli, elhajigált papír zsebkendők...

LÁNY Apukám drága, nagyon kérek, próbálj végre megnyu-

godni. Vedd le szépen a cipődet, úgy, itt a papucs, hozok cigit (*Nem mozdul*), hamutartót, nem innál valamit? Na jól van. Most az a legfontosabb, hogy ne idegeskedj. Rendben? Tüzet? Elmondom, mi van. ... Tudod, én mindent megpróbáltam, és... egy darabig úgy tűnt, menni fog, de aztán, ...tudod, volt az az eset, és azóta, ...nem is tudom, azóta valahogy, ...úgy éreztem, tennem kell valamit, érted? ... Hogy csinálnom kell valamit, amitől, ...és akkor jött ez a lehetőség, ...megkerestek, hogy esetleg, ...elsőre persze örütségnek tűnt, de később, ...meg is mondtam kerek perccel, hogy nem, hogy semmi esetre se, de aztán, ...gondolkodtam a dolgon, és... egyszerre csak rájöttem, hogy... szóval, hogy egyedül is meg tudom csinálni, érted, ...teljesen egyedül, érted ezt, (*Az Apa mostantól mozdulatlanul mered maga elé*) ...apa! ... Jól vagy? ... Próbálj mélyeket lélegezni, ...ne mozogj, ...úristen, apa ne csináld ezt, ...tarts ki, apa, ...ne csináld már, ...mindjárt ideérnek a mentők, ...hallod? ...most fordulnak ki a Semmelweis utcából, hallod?, már itt vannak a sarkon, hallo, apa, ...hallasz engem? ... Na tessék. Meghalt. Afenébe. Pont most. Az ember megpróbál őszintén lenni, és akkor tessék. (*Beint*) Hát ezt! Még csak el se tudtam mondani, hogy..., ...pedig örült volna szerintem, ...a franc! Na mindegy. Előbb-utóbb, így is, úgy is, ...illetve, ...ki tudja. ... Hát akkor én, (*Hangosan, mint egy végszót*) ...hát akkor én, ...hát-akkor-én-most, na mi lesz már? Meggondoltad magadat, vagy mi?!

(„*pi-pi-pi-pi-pi*”)

6. JELENET

Színes, koncentrált fény vetül az Apára és a Férjre

FÉRJ Hát akkor én, ...ezennel, ...ha megengedi Tuti bátyám...

APA ... Mennyi?

FÉRJ Mi mennyi?

APA Mennyit kérsz? Ökrök, tevék? ... Megmondom őszintén: ...se ökröm, ...se tevék. ... Esetleg egy kispolszki, ...de azt se szívesen.

FÉRJ Na de...

APA Vagy így, egy szál pendelyben, ...vagy sehogy. ... Én ezzel a lököttel már annyit összevacakoltam, kiköptem a belemet, hiába. ... Költeni most már nem akarok rá. De nem ám! ... Tudod, hogy van. Pár éve is jött valaki, ajánlkozott, belementem, leperkáltam, amennyit kért, annyit. De minek. Két nap után fogta, visszahozta. ... Tuti bátyám, aszongya nekem, nem bírom tovább. Nem bírta, kész... Na... Hát én se bírtam. Amikor még kicsike volt, kipróbáltam mindent. Elhíheted. Lelőktem a hintáról, puff. Nyekken egyet, rá se ránt. Lábra pattan, ugrik vissza, juj de jó volt, így meg úgy, ezt akkor most még egyszer, apa. ... Natessék. Hát így. ... Mit szólsz. Egyszer estig lent maradtunk, na, gondoltam, hajrá. Odacsalogattam a homokozóhoz, hopp, megfogtam, megfujtottam, elástam. Sutyty. De úgy ám, hogy így le a betonig! ... Na, hiába. Öt perc múlva szalad, mint az örült, hogy hurrá, apa, ide süss, megvan a régi kis piros lapát. ... Ja... Hát így. Egy nap aztán, azistenit, betelt a pohár! Éjszaka volt, nyári szellő, addig-addig froclizott, hogy vizet kér, meg entyem-pentyem, megfogtam a nyakánál, zsupsz, kidobtam az ablakon. ... Kikukkantok, nahálisten. Úgy nézett ki, összszejön, ...mert betört a feje. Betört neki itt hátul (*Mutatja*), és ...kifolyt az agya.

FÉRJ Jézusom! És mi lett veled?

APA Hogyhogy mi. Hát semmi. Ha kifolyt, hát kifolyt. Annak nem számított, hogy néz ki, hogy csupa agy lett a pizsamakabátja, meg itt hátul végig, a fenekénél, hogy még a papucsába is belefolyt – felszaladt, becsöngetett, visszamászott az ágyneműtartóba, és rágta tovább a körmét.

FÉRJ Hm, ...fura.

APA Az. ... Fura.

Szünet

Eláruljak egy titkot?

FÉRJ Öö...

APA De csak ha...

FÉRJ Öö...

APA Tutira?

FÉRJ Öö...

APA Úgy gebedj meg?

FÉRJ Úgy.

APA Te. ... Ez nem az én lányom.

FÉRJ ... Hogyhogy. Hát akkor, kié.

APA Tudja az ördög! Én nem tudom. Ez valami mutáns lehet, vagy mi. Valami... izé. ... Ufó. ... Mer az enyém, ...az nem ilyen!

FÉRJ Hát az? ... Az hol van?

APA Az én lányom? (*Odacsap az ágyékára*) Az ihol van, la.

FÉRJ Parancsol?

APA Benne maradt a farkamba, te! Benne maradt, most meg már ...késő. Tudod, hogy van. ... Pedig kár. Szuper kis nő! Ha látnád! Nyurga, copfos, kék szemű, ...tudod, olyan tipp-topp, kipp-kopp, tűzről pattant, mégis higgadt, ambiciózus, ...racionális gondolkodású, ...ko-mu-ni-ka-tív... Olyan normális kis dolgai vannak. Tudod például, hogy mi szeretne lenni? Köztisztviselő! Persze csak amíg családot nem alapít. (*Lassan, tételesen, merengő hangon*) Akkor majd szépen becsukja a boltot, ...kinyitja a hűtőszekrényt, ...kipakol, bepakol, ...aztán nekiáll, ...és elmosogatja azt a rengeteg piszkos edényt. ... Aztán megtörli a kezét, ...és felhív. ... És elmeséli a napját. ... Én felteszek neki bizonyos kérdéseket, ...ő pedig kerek, értelmes mondatokban válaszol. ... Na, mit szólsz? Hát nem gyönyörű? ... Egy ilyen kéne neked is. Bezony! Nem ez! Barátom! Pókokkal beszélget, brokkolit eszik! ... Most még fess vagy, fiatal vagy, de mellette, ...meg fogod látni, ...előbb-utóbb: ...megöregszel. Aztán meg majd csodálkozol. ... De akkor már... (*Nagyot sóhajt*)

FÉRJ ... Hu-hu!

APA Mit huhogsz, fiam?

FÉRJ Gondoltam, huhogok egy keveset, csak hogy hallassam én is a hangom. ... Elvégre...

APA Hát, fiam, te tudod. Te sem vagy egy géniusz, azt látom rajtad, ...de azért ...kár érted. ... Jaja! ... Kár.

(„pi-pi-pi-pi-pi”)

7. JELENET

Normál fény. Lány, Férfi

FÉRJ (*a Lányt a vállánál átölelve*) Na, mit szólsz? ... Elsőre még picit olyan... lelakottnak tűnik, de majd... rendbe hozzuk. Hm? Jó hely, nem? Szerinted? Ez a mi helyünk, igazam van?

Látni a Dunát... (*Mutatja*) Nézd csak, a Rudas. Emlékszel? ... Mondjuk, jó sok itt a limlom, meg a... légmentes se az igazi, de majd... Egyébként volt itt egy asztal is, de azt, úgy látszik, ...elvtették. Mindegy. Nem probléma, hm? Veszünk másikat, nem? Mit egyet, tized veszünk! Hely az van, igazán nem mondhatod, hogy nincs hely, sőt! Kifejezetten tágas itt. Hm? Tágas, világos, ...jó a közlekedés is, ...anyámék egy budafoki szuterénben kezdték, mi meg! – ... Hát igen, most még kicsit olyan lehangolónak tűnik, ...ez a sok hulla, amin az embernek óhatatlanul keresztül kell gázolnia, hogy bejusson a gyerekszobába, de hát... így van ez. Ilyen az élet. Elsőre nehéz elképzelni... ezt az egészet, ...de aztán valahogy... csak kialakul. Az a lényeg, hogy tudjuk, mit akarunk, nem? És mi aztán tudjuk, igazam van? Nyuszkó! Ne legyél már olyan negatív! Én például abszolút tudom. ... Te, ide figyelj, nem fogod elhinni, de én már mindent kitaláltam. Mindent, hallod ezt? Nekem, nekem még a világ legbonyolultabb dolgaival, még a gyerekneveléssel, meg a háztartási gépekkel, sőt, még a... társadalmi problémákkal kapcsolatban is megvannak a leghatározottabb elképzeléseim, gondoltad volna? Ugye nem? Hm?... Örülsz?... Múltkor például, mikor is? Ja igen, múlt vasárnap, pont nálatok voltunk, emlékszel, kaja, meg minden, és ment az a nagyon fura film, valami ilyen beszélgetős műsor volt, emlékszel, ilyen idétlen szövegelés, és a végén volt egy hosszú bejátszás ezekről a teljesen elvetemült emberekről, ...tudod, vannak ilyen örültek, akik – ...szóval szerintem, ...meg a papám szerint, ...vagyishogy én azt gondolom, (*A derekánál matat*) ...szóval, hogy – te, mik ezek itt rajtad?

LÁNY Hol?

FÉRJ Hát itt. Itt valami lóg belőled, nyuszkó, huzalok ezek vagy mik? Meg ez a nagy rakás bumfordi patronszerűség – uramisten, hát ez valami dögnehez, miket cipelsz te magadon, mondd? (*Hirtelen rádöbben*) ... Csak nem?! ... A rohadt életbe, ezt nem gondolhatod komolyan! ... Neked elment az eszed! ... Te elmebeteg vagy! ... Komolyan mondom, te nem vagy magadnál! ... De miért? Mégis miért, nyuszkó? ... Mért nem szóltál, hogy problémáid vannak, hát ez mégiscsak... Ne csináld ezt, könyörgöm! ... Legalább a gyerekre gondold! ... Ezt nem teheted! Ezt... ezt (*Kivisszhangosítva*) ...neeeeeee!!

(„pi-pi-pi-pi-pi”)

8. JELENET

Színes, koncentrált fény vetül a Nyomozóra és a Férfjre

NYOMOZÓ (*odahúzza mellé a székét, suttogva*) Elnézést, hogy éppen most, de tudja, a nyombiztosítók perceként belül ideérnek, ...addig viszont, ...arra gondoltam, ...már ha megengedi...

FÉRJ (*higgadtan, halkán*) Hogyne. ... Hallgatom.

NYOMOZÓ (*a noteszét bújja*) Ön ugyebár, foglalkozását tekintve, ...aszongyahogy... (*Megpróbálja kisilabizálni*) tomográfus.

FÉRJ Demográfus vagyok, kérem szépen, tudományos szakterületem a...

NYOMOZÓ Hm! Az is szép!

FÉRJ Hát persze. Hogyne volna szép.

NYOMOZÓ Beosztása?

FÉRJ Kuli.
 NYOMOZÓ Kuli?
 FÉRJ Főkuli.
 NYOMOZÓ Aha. És mégis mi a dolga?
 FÉRJ Az a dolgom, ...hogymegszámáljam a gyerekeket.
 NYOMOZÓ Vagy úgy. ... És sikerült már?
 FÉRJ Sajnos idáig még nem. Szaladgálnak összevissza, bebújnak az ágy alá, satöbbi – úgyhogy elég körülményes. De viszont... kifejlesztettem egy módszert.
 NYOMOZÓ Nocsak. Mégpedig?
 FÉRJ Összetrombitálom őket.
 NYOMOZÓ Ravasz! ... Nagyon ravasz! *(Mélyen a szemébe néz, halkán)* ... És mondja csak. ... Miért csalta meg a feleségét?
 FÉRJ Ööö...
 NYOMOZÓ Tehát?
 FÉRJ Már megbocsásson, de... nem én csaltam meg a feleségemet, hanem...
 NYOMOZÓ Hát akkor ki? ... Talán bizony én? ... De hiszen én aznap este ...moziban voltam! ... Nem hiszi? ... Hiszen ezt még, többek között, maga Nick Cage is tudná nekem tanúsítani, na? Ehhez mit szól?
 FÉRJ Nem úgy értettem...
 NYOMOZÓ Hát hogy. ... Nézze, uram. *(A noteszébe mélyed)* Itt feketén-fehéren az áll: ...hoppá! ... Elnézését kell kérem! ... Úgy látszik, valami tévedés történt. ... De hiszen itt – ... Jézus Isten!, ...maga nem is a feleségét csalta meg, ...hanem az anyját!! ... Hát ez azért már több a soknál! ... Harminckét és fél év után egyszerűen csak úgy... fogja... és otthagyja? ... Hiszen nem is olyan régen még szabályosan csüngött rajta! Még a dödölét is megette a kedvéért, de még a ... melleit is összevissza harapálta...! Persze most, ...hogymár nem olyan fiatal...
 FÉRJ Már megbocsásson, de mikor engem... éppenséggel...
 NYOMOZÓ *(tovább bújja a noteszét)* Húha, drága uram! Most az egyszer ördöge van! ... Most látom csak, ...ó, jaj! ...és én már majdnem... De hiszen magának...
 FÉRJ Nalátja.
 NYOMOZÓ ...hiszen magának... ellopták az autóját! ... Maga szegény, szerencsétlen, ...hát miért nem ezzel kezdte? ... *Rettenetes* érzés lehet belegondolni, hogy most, ...ezekben a percekben is egy vadidegen gonosztevő ül ott a volánnál, ...átállítja az üléstámlát, ...kilógatja a kabaláját, ...bebüdösíti, összekaristolja...
 FÉRJ Ember! Engem elhagyott a feleségem!
 NYOMOZÓ *(hangot vált, együttérzően)* Vagy úgy! ... Brutális. ... Rendkívül brutális. *(Bizalmaskodva közel hajol)* Most mondja meg őszintén. ... Megütötte?

(„pi-pi-pi-pi-pi”)

9. JELENET

Színes, koncentrált fény vetül a Férjre és a Szeretőre

FÉRJ Megfigyelted?
 SZERETŐ *(elábrándozva)* Hm.
 FÉRJ Néha csak úgy gondolt egyet, ...se szó, se beszéd. Elvonult a kishálóba, beült a sarokba, aztán órákon át csak ült, üldögélt, reszelgette a körmeit... és szuszogott. Ilyenkor mindig mintha picit...

SZERETŐ ...megnyúltak volna a fülei.
 FÉRJ Bajszocskája nőtt...
 SZERETŐ ...pici, hófehér pihék...
 FÉRJ ...az orra alatt...
 SZERETŐ ...meg a szája körül...
 FÉRJ Ilyenkor olyan enni való volt, de komolyan, meg tudtam volna zabálni...
 SZERETŐ ...paprikásan, tejfölösen...
 FÉRJ ...krumplinudlival. Emlékszem, ilyenkor azt szerette, ha vakargattam a hasát...
 SZERETŐ ...vagy itt a füle tövénél, tudod, ...persze csak vigyázva, finoman...
 FÉRJ ...nehogy megint megijedjen...
 SZERETŐ ...és összezsínálja magát...

Szünet

FÉRJ Egyszer megijedt tőlem, azt hitte, bántani akarom, kiugrott a paplan alól, kiszaladt a konyhába, és maga elé kapta...
 SZERETŐ ...a kést.
 FÉRJ Aztán odarohant a telefonhoz, és felhívta az anyját. Segítség, kiabált, baj van, anya, baj van, ...meg hogy rátámadt egy varánusz... vagy mi... Az anyja persze mondta neki, hogy...
 SZERETŐ ...kapcsolja ki a tévét...
 FÉRJ ...és akkor ő...
 SZERETŐ ...kikapcsolta.

Szünet

FÉRJ ... Azért jól el tudta venni az embernek a kedvét. *(Szünet)*
 Máskor meg még ő reklamált, ...odadugta azt a puha, meleg kis seggét...
 SZERETŐ ...meg azt a helyes kis pompon, a segge fölött...
 FÉRJ ...éjjel háromkor...
 SZERETŐ ...hajnali négykor...
 FÉRJ ...mikor nekem másnap...
 SZERETŐ ...mikor én aznap látástól vakulásig...
 FÉRJ És ha véletlenül el találtam aludni...
 SZERETŐ ...akkor fogta magát...
 FÉRJ ...bezárkózott a fürdőszobába, ...beült a hideg, üres kádiba, ...úgy, ahogy volt, egy szál semmi pólóban és...
 SZERETŐ ...sírt. ... Aztán megengedte a csapot.
 FÉRJ Bekapcsolta a hajszárítót, és odakészítette.
 SZERETŐ Megpróbálta kipiszkálni a borotvából a pengét.
 FÉRJ Betörte a tükröt...
 SZERETŐ ...mert nem bírta látni a vért.

Szünet

FÉRJ Reggel, mikor benyitottam, ott lógott a fregoli helyén. ... Azon a különös, baljós, kunkori kampón. ... Rettenetes látvány volt, elhiheted, már szinte egészen fehér volt a szája... meg a bundácskája, ...a teste hideg, dermedt...
 SZERETŐ ...visszataszító...
 FÉRJ ...és teljesen halott. ... De ahogy közelebb léptem, ...hirtelen felnyitotta a szemét, és rám nézett azzal a beteges, vádló tekintetével, aztán tiszta erőből felém rúgott, és valami undok, megátalkodott hangon rám kiáltott, hogy vigyázzak, ...mert bomba van nála. ... Ijedtemben hátrahókölttem, nekivágtam az ajtófélfának, még hallottam a koppanást, ahogy bereped a koponyám, aztán kétségbeesetten tapaszt-

taltam, hogy elvesztettem az eszméletemet, ...ájulást színletem, hogy időt nyerjek, miközben megpróbáltam feltűnés nélkül elővarázsolni a fegyveremet... meg a szemüvegemet...
SZERETŐ Pedig csak viccelt.
FÉRJ Jó vicc!

Szünet

SZERETŐ Hülye viccei voltak.

Szünet

FÉRJ És most?

Szünet

SZERETŐ Most már nem. ... Most már inkább, ...nem is tudom. ... Időnként már... na. Például ma is. Ülünk a buszon, ...Uránia, Astoria, bámészkodunk, ...mond valamit, ...átkarolom, ...és akkor egyszer csak teljesen váratlanul – de hogy miért? ... Néha már egészen úgy viselkedik, ...mint egy ilyen... – szóval, mint egy... mint ezek a... pedig hát én aztán igazán!, ...és tessék, mégis, ...de hogy miért? ... Esküszöm, ilyenkor képes lennék...

FÉRJ Ne húzd föl magad.

SZERETŐ De amikor néha annyira, de annyira –

FÉRJ Tudom. ... Hülye tyúk.

SZERETŐ Buta liba.

FÉRJ Rohadt kurva.

SZERETŐ ... Gyáva nyúl.

(„pi-pi-pi-pi”)

10. JELENET

Normál fény. Lány, Gyerek

GYEREK Anya! ... Titti-tiriri-titti-tiriri-... Képzeld, mi történt! Az történt, hogy... irtó jó! Nem fogod elhinni. Figyelsz? ... Hm? De tényleg figyelsz?

Lány hallgat

(Duzzogva visszakozik) Nem tetszik, mi? Nem érdekel az egész, igazam van?

LÁNY Aludj egyet, nyuszikám.

GYEREK Egészen idáig aludtam, anya.

LÁNY Akkor csak pihenj. Feküdj le szépen, és pihentesd a szemedet. ... Ja, és csukd be magad után az ajtót.

(„pi-pi-pi-pi”)

11. JELENET

Színes, koncentrált fény vetül a Nyomozóra és a Szeretőre

NYOMOZÓ Megsebesült?

SZERETŐ Semmiség.

NYOMOZÓ Kar?

SZERETŐ Láb.

NYOMOZÓ Szilánk?

SZERETŐ Repesz.

NYOMOZÓ Amindenit. Foglajjon helyet.

SZERETŐ (már eddig is ült) Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit. Ha jól látom, maga...

SZERETŐ Hát... igen.

NYOMOZÓ Elnézést, de-e, ...tényleg csak a rend kedvéért, ...hód, ürge, borz, esetleg patkány...?

SZERETŐ Görény vagyok.

NYOMOZÓ Görény. Nagyszerű. Foglajjon helyet!

SZERETŐ Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit. Semmi bajom a görényekkel, láthatja!

Sőt, kifejezetten kedvelem őket. Aranyos kis görények, hehe!

Aprók, fürgék, szőrösek, ...megeszik a koszt, ...na persze egyáltalában nem örülnék, ha, teszema, épp a szomszéd-ságomba kívánna költözködni, de, gondolom, nincsenek ilyen irányú elképzelései.

SZERETŐ Nincsenek.

NYOMOZÓ Nagyszerű. (Hellyel kínálja) Foglajjon helyet!

SZERETŐ Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit. Lássuk csak. Ha jól tudom, maga meglehetősen közeli viszonyban állt a vádlottal.

SZERETŐ Igen, lehet mondani.

NYOMOZÓ Parancsol?

SZERETŐ A szeretője voltam.

NYOMOZÓ Ó! És mégis mióta, ha szabad érdeklődnöm?

SZERETŐ Hát... úgy hat óta.

NYOMOZÓ Esetleg napra pontosan meg tudná mondani?

SZERETŐ Hogyne. Június, július...

NYOMOZÓ Értem. Nagyszerű. (Hellyel kínálja) Foglajjon helyet!

SZERETŐ Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit. Na. Akkor talán térjünk a tárgyra. ...

Milyenek ismerte meg a vádlottat?

SZERETŐ Hát, az az igazság, hogy én szókének ismertem meg.

NYOMOZÓ Holott?

SZERETŐ Holott inkább csak sárga volt. Ezenkívül karcsúnak, sudárnak, sőt, valóságos égimeszelőnek ismertem meg, pedig valójában kicsi volt... és kövér. Arról nem is beszélve, hogy...

NYOMOZÓ Tulajdonképp milyen körülmények közt ismerkedtek meg?

SZERETŐ Meglehetősen zaklatott körülmények között, én ugyanis – szokásomhoz híven – épp a járda szélén fetrengtem, amikor ő odalépett hozzám, és felsegített.

NYOMOZÓ Nocsak. Vajon miért tette? Beszél magának erről?

SZERETŐ Fogalmam sincs. Talán... megtetszettem neki. Beszélgetni akkor mi még nem nagyon beszélünk, én akkor még... tudniillik... nem tudtam beszélni.

NYOMOZÓ Hogyhogy?

SZERETŐ Hát úgy. Ő tanított meg. (Túllartikulálva) „Kis Magda feldobja, röptetve, szöktetve –”, írni is tudok már, miazhogy. Leírok én akármit, nevemet is, mást is. Nem valami szépen, de se baj.

NYOMOZÓ Érdekes. Azt soha, egyetlenegy szóval sem említette magának, hogy lakása van, férje, gyereke?

SZERETŐ Nem... Ez egy rettentően komisz nő volt, ez nem árult el nekem semmit.

NYOMOZÓ A terveibe se avatta be?

SZERETŐ Miféle terveibe?

NYOMOZÓ Hát a merénylettel kapcsolatos terveibe.
SZERETŐ Ja, a merénylettel kapcsolatos terveibe aztán végképp nem avatott be. Inkább csak az albérletről beszélt, hogy majd így lesz, úgy lesz, ...meg hogy majd hogy osztjuk be azt a maradék kis pénzünket a kosztra, ilyenek.
NYOMOZÓ Ha jól értem, önök akkoriban... a csatorna partján laktak.
SZERETŐ Így is van. Volt ott egy kis kuckónk, kibéelve ezzel-azzal, nejlön alul, fölül, ahogy kell. Eleségünk is volt, hogy isne lett volna. ... Nem mondhatni, hogy nem volt, mert volt. Sőt. Kifejezetten változatos volt az étrend: egyik nap szerves, másik nap szervetlen hulladék, ...kutyafüle, macskalába, galvánelem, méziszap...
NYOMOZÓ Magyarán mondván...
SZERETŐ ...boldogok voltunk.
NYOMOZÓ És mondja csak, nem vett észre a viselkedésén valami szokatlant?
SZERETŐ Hát, ...nem. Ja de. Időnként... búslakodott.
NYOMOZÓ Ne mondja! De mégis mikor? Reggel, délben, délután?
SZERETŐ Hát amikor eszébe jutott.
NYOMOZÓ Mi jutott eszébe?
SZERETŐ Azt nem mondta, de láttam rajta, hogy eszébe jut, és akkor már lehetett tudni, hogy na, most akkor búslakodni fog.
NYOMOZÓ És olyankor maga mit csinált?
SZERETŐ Hát, ...megvertem.
NYOMOZÓ Úristen! Mért verte meg?
SZERETŐ Mert ez volt megbeszélve.
NYOMOZÓ Előre megbeszélték, hogy maga megveri?
SZERETŐ Hogyne. Még a legelején megegyeztünk, hogy akármi lesz, nem probléma, én viselkedjek csak egészen nyugodtan úgy, ...ahogy a magamfajták szoktak.
NYOMOZÓ És?
SZERETŐ A magamfajták ilyenkor verekedni szoktak.
NYOMOZÓ És erre ő mit csinált?
SZERETŐ ... Elbujdokolt.
NYOMOZÓ És maga?
SZERETŐ Én meg szépen fogtam magam, észrevétlenül utána osontam, és feljegyzéseket készítettem az útvonaláról.
NYOMOZÓ Hát ez nagyszerű! Rendelkezésünkre tudná bocsátani ezeket a feljegyzéseket?
SZERETŐ Hogyne. Semmi akadály. Parancsoljon. *(Elővesz a mellényzsebéből egy összehajtogatott papírt, széthajtogatja, odanyújtja)*
NYOMOZÓ *(olvassa)* „Alihala Bulahala: Az öngyilkos merénylő dala” – de hiszen ez egy...
SZERETŐ Igen? Pardon. Akkor úgy látszik, mégsem készítettem feljegyzéseket.
NYOMOZÓ De azt azért csak fel tudja idézni, mit mondott, amikor utoljára látta.
SZERETŐ Hogyne. ... Chegevarát éltette.
NYOMOZÓ Chegevarát?
SZERETŐ Vagy Raszputyint. Már nem tudom. Azt mondta, éljen a Tanácsköztársaság, aztán fogta magát, és összecsomagolt.
NYOMOZÓ Nem mondta, hová megy?
SZERETŐ Hogy hová? ... A... Terroristák Házába készült, úgy tudom. ... Kisétált a megállóhoz, aztán ugye...
NYOMOZÓ Érdekes. ... És maga? Mihez kezdett azóta, ...mióta?

SZERETŐ Na mit. ... Mégis mit gondol? Kíváncsi vagyok, kitalálja-e.
NYOMOZÓ Fogalmam sincs. ... Átgondolta a történeteket? Kimosta a kádat?
SZERETŐ A fenét! ... Megöltem magam!
NYOMOZÓ De hiszen...?!
SZERETŐ Nem hiszi el?
NYOMOZÓ Dehogynem.
SZERETŐ Maga is ezt tette volna a helyembe, nem?
NYOMOZÓ Feltétlenül.
SZERETŐ Na látja. ... Az az igazság, hogy képtelen lennék nélküle élni.

Szünet

NYOMOZÓ Megértem magát.

Farkasszemet néznek

SZERETŐ *(zavarba jön, rosszat sejt)* Pardon?
NYOMOZÓ *(hangot vált)* Na de most aztán elég a meséből! Lássuk csak! Maguk ketten együtt tervelték ki és hajtották végre a világtörténelem legsötétebb, legaljasabb és legelvetemültebb gonosztetteit. A szabin nők elrablása? Az elvesztett frigyháza? Jerikó falai, hm? A dákoromán birodalom végromlása, Marat halála – soroljam? Fekete csütörtök, szomorú vasárnap, he? Muhi? Verdun? Srebrenica? A gyilkosság az Elm utcában, meg a többi, az a két szép torony, na? Talán az se számít? Meg az a sok picike gyerek ott az iskolaudvaron? Mi? Azt hiszi, megússza, ha hülyének tette magát?
SZERETŐ Én...
NYOMOZÓ Maga összeáll egy nővel, aki vénségére Szent Johannának képzeli magát, és gondolatban összeviszza kaszabolja az angolokat? ... Meg az amerikaiakat? ... Hát megáll az eszem!...
SZERETŐ Na de...
NYOMOZÓ ... Ilyet még egy ajatollah se csinál! Pedig azok még csak nem is magyarok! ... Vagy igen? ... És maga még azt akarja nekem bemesélni, hogy nem tudott az egészről semmit? Hogy ott se volt? Hogy pont ott ne lett volna ott? És éppen akkor? ... Amikor? Hát ne röhögtesse már! Hiszen aki élt és mozgott, mind ott volt! Ott bizony! Egytől egyig. Csak pont maga nem? Barátocskám!
SZERETŐ Na szép. Jól nézünk ki, mondhatom. ... Megragalmaz, megfélemlít, ...kiveri a fogamat – hát hol élünk? Csak azért, mert görény vagyok? Mi? Szépen vagyunk! Akiskésit! ... Ha tudni akarja, én ezt a nőt nem is ismerem! Azt se tudom, hogy néz ki. ... És nem is érdekel. ... Hogy nem komplett, az biztos. Mert nem az. Előbukkant a semmiből, készakarva nekem támadt, megfogta a nyakamat, és akár hiszi, akár nem: meg akart fujtani a szeretetével! Még a karomat is hátracsavarta, tessék *(Mutatja a karját, láthatóan kutya baja)*, nézze csak meg a karomat! ... Ez nem cicózott! De nem ám! ... Ez azt gondolta szerintem, ha tisztességes nő léte re összeadja magát egy görénnyel, ...akkor itt majd valami lesz. ... Megnyílik a koripálya, ...kitör a tavasz, ...helyreáll a világrend, vagy valami – de nem. Ahhoz itten, kérem szépen, robbantani kell! És hát ugye, ...éppenséggel – ...na de slussz. A többi piszkos ügyéhez nekem már semmi közöm. Abszolút de semmi! ... *(Hirtelen megenyhülve)* Viszont...

NYOMOZÓ Viszont?
SZERETŐ Viszont... mondanék én egy nevet.
NYOMOZÓ Na! *(Lapoz egyet a noteszében)* Igen?
SZERETŐ *(minden hangot kihangsúlyozva)* X. Y. Z.
NYOMOZÓ *(leírja)* Hm! ... Elérhetőség?
SZERETŐ Bárhol, bármikor.
NYOMOZÓ *(leírja)* Remek! ... Na végre! Így már egész más. ...
Nem is olyan lúke maga, hm? ... Hát akkor, ...ezzel meg is
volnánk. ... Látja, ugye! ... Nincs nekem magával az égadta
világon semmi bajom. ... Sőt! ... Kedves, fürge, igénytelen,
...megeszi a koszt, ...na persze egyáltalában nem örülnék, ha
például pont a feleségemet kívánná feleségül venni, de, gon-
dolom, nincsenek ilyen irányú...
SZERETŐ Nincsenek.
NYOMOZÓ Nagyszerű. Hát akkor talán... *(Hellyel kínálja)*
foglaljon helyet!
SZERETŐ Köszönöm.
NYOMOZÓ Nincs mit.
SZERETŐ Mit?
NYOMOZÓ Mit mit?

(„pi-pi-pi-pi”)

12. JELENET

Színes, koncentrált fény vetül a Nyomozóra és a Gyerekre

NYOMOZÓ Hopp-hopp! Engedd csak a bácsit a hordággal!
... Úgy. Natehát. ... Apukád megengedte, hogy feltegyek
neked néhány kérdést. Benne vagy?

Gyerek hallgat

Mondanál nekem valamit édesanyádról?

Gyerek hallgat

Elvitte a cica...?

GYEREK Nekem nincsen édesanyám.

NYOMOZÓ Az meg hogy lehet? Úgy tudom, mindenkinek
van édesanyja.

GYEREK Nekem nincs.

NYOMOZÓ Ezt hogy érted?

GYEREK Engem édesapám szült.

NYOMOZÓ Vagy úgy. ... Hát barátod van-e?

GYEREK Barátom nincsen, csak öcsém.

NYOMOZÓ *(a noteszébe néz)* De hiszen itt az áll, hogy egyál-
talan nincs is testvéred.

GYEREK Testvérem nincsen, csak öcsém.

NYOMOZÓ Értem már. És hogy hívják ezt a te öcsédet, ha
szabad kérdezni?

GYEREK Az egyik öcsémet úgy hívják: Öcsi.

NYOMOZÓ Hogyhogy, hát több is van?

GYEREK Rengeteg.

NYOMOZÓ Hm... És miket szoktatok játszani?

GYEREK Semmit. Az öcséim mind komoly emberek, nem
szoktak játszani.

NYOMOZÓ Akkor mégis mit szoktatok csinálni?

GYEREK Randalírozunk.

NYOMOZÓ Azonkívül?

GYEREK Éjjel-nappal randalírozunk.

NYOMOZÓ És ha nem randalíroztok, akkor mit csináltok?

GYEREK Akkor tanakodunk.

NYOMOZÓ És miről szoktatok tanakodni?

GYEREK Sohase tanakodunk.

NYOMOZÓ Most mondtad, hogy tanakodni szoktatok.

GYEREK Nem mondtam ilyet.

NYOMOZÓ Rendben. ... Előfordult már, hogy *édesanyádról*
tanakodtatok?

GYEREK Nekünk nincsen édesanyánk.

NYOMOZÓ Ne hazudj. Mindenkinek van.

GYEREK Nekünk nincs.

NYOMOZÓ És ha mégis?

GYEREK Minket édesapánk szült.

NYOMOZÓ Na ide figyelj, akurvaanyád...

GYEREK Nekünk...

NYOMOZÓ Rendben. Akkor hát... ennyi.

(„pi-pi-pi-pi”)

13. JELENET

*Normál fény. Nyomozó, Lány. A Lány hóna alatt a véres bundájú
plüssnyúl*

NYOMOZÓ *(becsukja a noteszét, szedelődzködni kezd, amikor
észreveszi a lányt)* Hát maga?

Lány hallgat

A romeltakarítóktól van?

Lány hallgat

Állítólag...

LÁNY *(félbeszakítja)* Hülyeség.

NYOMOZÓ *(jobban megnézi a lányt, felismeri)* Csak nem...?!

Lány hallgat

(Visszazökken, kényszeredetten) Hát, ha már így – ...megtenné,
hogy – ...tudja, van itt még egy-két homályos pont...

Lány hallgat

(Kifakad) Nézze, kisanyám, én nem akarom untatni a ma-
gánéletemmel, de annyit azért elárulhatok, hogy pokoli
napom volt. Ez az egész cirkusz! Rettenetes. Órák óta nem
ettem egy falatot se, az újságírók üldöznek, a belügymi-
nister örjög, az idegenrendészet keckeckedik, a feleségem
félpercenként rám telefonál, ráadásul holnap délig le kellene
adnom a jelentést, én meg csak rohangálok itt egyik hullától
a másikig...! Higgye el, ...sírni tudnék. És mindez miért...?!

LÁNY *(szánakozva)* Ó!

NYOMOZÓ Igazán megtehetné, hogy...

LÁNY Hát nem látja?

NYOMOZÓ Mit?

LÁNY Hát hogy én... *(Mutatja, hogy meg van halva)*

NYOMOZÓ Ja? Hogy maga is? ... Az más. ... Hát akkor én... na
jó. Már itt se vagyok. *(Magában mérgelődve)* Mindennek van
egy határa, nem? *(Szedelődzködni kezd, beteszi a táskájába a
noteszét, slusszkulcsot vesz elő, mellékesen)* Azonosítás megvolt?

LÁNY Hogy? ... Ja, igen. A férjem. ... De nem ismert fel.
NYOMOZÓ *(szórakozottan)* Hát... nem is csoda. Az ember
éveken keresztül együtt él valakivel, aztán mikor arra kerül a
sor... – Merre megy? Elvihetem?

Lány csodálkozva néz

Ja... *(Nevet)* elnézést, miket beszélek. Hát akkor, viszlát! ...
Azért ha mégis eszébe jutna valami... tudja, hol talál... *(Rá-
jön, hogy hülyeséget beszél)* Oppardon! Na nézze már!
(Nevetgélve kimegy)

*A Lány, hóna alatt a plüssnyúllal, a közönség felé fordul, és elénekli
„Az öngyilkos merénylő dalá”-t*

AZ ÖNGYILKOS MERÉNYLŐ DALA

Egy
buszra szálltunk,
ők meg én,
és ebből lett a baj,
egy férfi,
plusz egy kisgyerek,
s még szám szerint:
sokan.

A Felszabtérről indulunk,
a Jégbüfé elől,
de állni látszik, s hopp,
egy perc, és megáll
az idő.

A bliccelőknek máshol jár,
de helyén
az esze,
ez üldögél,
az ácsorog, én
magam vagyok nagyon,
csorog,
akárhogy is van a dolog,
költő vagyok, mit érdekel,
nekem itt most
ülni, állni, ölni, halni kell.

Ki buszra száll, az mind vidám, ha
épp van rá oka,
és nem lesi, hogy kibe szorult
valami hiba,

egy bomba pont, vagy bármi más,
egy trüsszögés,
egy taknyolás,
egy közveszélyes látomás,
vagy épp egy bátor, szép, szabad,

de meg nem gondolt gondolat,
és hogy mi van,

ha éppen ő,
e nyeszlett, nyafka, szőke nő
az intifáda titkos bajnoka.

A videón majd rajta lesz,
(a komódon hagyom),
hogy nem volt bennem semmi félsz
és semmi száanalom.

S hogy lehetett volna
máshogy is,
könnyű, fehér ruhában is,
ha nincs ez a csador.

Megalkotom szerelmemet, íme
kész a mű.

Nem mondom, hogy elegáns,
hogy briliáns,
hogy „parvenü”,
mert béke van,
nem háború,
s te úgysem értesz
arabul,
de mindegy, Isten látja, ahogy
fekszem a napon.

Gyilkos vagyok,
ne ordíts,
tudom.

Ha az vagyok,
hát leszárom,
itt úgyis minden csupa rom,
hol bank állott, most kőhalom,
s a hídfőnél majd, felteszem,
leáll a forgalom.

A Rudas
az már messze van,
és Palesztina veszve van,
itt döglök,
nini,
a placcon,
az arcodba fröccsen
az arcom,

és nézem,
ahogy azok a véres,
kicsike fejek, mint a labda,
az elbitangolt kicsike kezek, a lábak,
a belek,
mint a sálak,
keringenek, szállnak a magasba.

Erdős Virág

BLIBLIA

SZEREPLŐK

ÁDÁM
ÉVA
ÁBEL
RIPORTER
ELSŐ HUMORISTA
MÁSODIK HUMORISTA
HARMADIK HUMORISTA
IZSÁK
SÁRA

JÁKOB
ÉZSAU
FÁRAÓ
JÓZSEF
ÁRON
MŰSORVEZETŐ
VENDÉG
SZENTFAZÉK
ELSŐ SZINKRONSZÍNÉSZ

MÁSODIK SZINKRONSZÍNÉSZ
HARMADIK SZINKRONSZÍNÉSZ
MŰSORVEZETŐNŐ
GÁSPÁR
MENYHÉRT
BOLDIZSÁR
A MŰSORVEZETŐ
HÉT ALTEREGÓJA

A szerepeket a lehető legkevesebb színész közt kell kiosztani.

A színpad kilenc egyforma részből, három emeleten, emeletenként három-három „kisszínpadból” áll, amelyek rejtett ajtók, nyílások révén tulajdonképp átjárhatóak. A kisszínpadok mindegyike egy-egy tévéképernyőt jelenít meg. Maga a színpad vertikális síkja tehát egy több képernyős tévéfalnak felel meg, a színpadszerű jelleg hangsúlyozott megőrzése mellett.

1 2 3
4 5 6
7 8 9

A játék kezdetekor egyedül a közép, 5. „képernyő” van hátulról, gyenge fényrel megvilágítva. Középen egy felénk fordított, hatalmas, piros fotel, egyelőre üresen. Valaki hegedűn egy gyerekdalt játszik. (Például: „Mesét mondok dí-dáá-dúúú...”, az utolsó hangot irreálisan hosszan kitarva.) A fotel háttámláján a kárpit hosszában meghasad, és a nyíláson át egy élethűre mintázott, ellenszenves, kövér csecsemőbáb mászik elő, „anyaszült meztelenül”. Elhelyezkedik a fotelban, elővesz egy távirányítót, előrenyújtja jobb karját, ami valószínűtlenül hosszúra megnyúlik felénk. Ezután ujjával finoman megnyomja a gombot, „bekapcsolja a tévét”, elindítja a játékot: „világokat teremt.” Ezzel egyidejűleg elsötétül az 5. „képernyő”, a másik nyolc viszont ugyanabban a pillanatban fényt kap.

Ezt követően hét, egymással párhuzamosan zajló minijelenetet látunk.

A 6. „képernyőn” az 1. jelenet majdani szereplőit, Ádámot és Évát látjuk. Két aprócska sámli üldögélnek. Ádám kezében egy képzeletbeli kormánykerék. A két szereplő azonos ritmusban ide-oda dülöngél, mintha egy filmbéli üldözési jelenet szereplőiként egy száguldozó autóban utaznának. Ádám önfeledten „berreg”, mint egy sofört játszó kisgyerek.

A 4. „képernyőn” a 2. jelenet majdani szereplőit, Ábelt és a Riportert látjuk. Egymással szemben állnak, mindkét kezükkel a másik nyakát szorítják, és teljes erőből nekiveselkedve fojtogatják egymást.

A 3. „képernyőn” a 3. jelenet majdani szereplőit, a három humoristát látjuk, akik most bevadult rappereként énekelnek, táncolnak, ug-rándoznak.

Az 1. „képernyőn” a 4. jelenet majdani szereplőit, Izsákot és Sárát látjuk. Izsák egy hatalmas babakocsiban ül, szinte csak a feje látszik ki. Sára mellette ül egy utcai padon, lábával rázza a babakocsit, a füle és a válla közé mobiltelefont szorít, folyamatosan beszél valakihez, miközben elmélyülten lakkozza a körmeit. Izsák kidob a babakocsiból egy hatalmas méretű csörgőt, és bömbölni kezd. Sára, anélkül

hogy abba hagyja a telefonbeszélgetést, szenvtelenül rutinos mozdulattal felveszi a csörgőt, hatalmasat sújt vele Izsák fejére, mire az újra rázendít. Ahogy ismét a kezébe kapja a csörgőt, Izsák egy pillanatra elhallgat, megrázza, majd újra kidobja – és mint egy végtelenített burleszkjelenetben, az egész kezdődik előlről.

A 9. „képernyőn” az 5. jelenet majdani szereplőit, Jákobot és Ézsaut látjuk. Ézsau, tipikus hajléktalanként, mint kilőtt vad fekszik Jákob előtt összekuporodva a földön. Jákob, a vadász egyik lábát Ézsau hátára helyezve elégedetten integet felénk.

A 2. „képernyőn” a 6. jelenet egyik szereplőjét, Fáraót látjuk. Ezúttal, mint igazságosztó terminátor, gépfegyverként funkcionáló két kezével csípőből tüzel a közönség felé.

A 7. és a 8. „képernyőn” két megszólalásig hasonló kinézetű „kiküldött tudósítót” látunk, kezükben ugyanaz a bumfordi, Bliblia-logos mikrofon, mozdulataik, gesztusaik pontról pontra megegyeznek, mintha a két „tévé” ugyanarra a (hír)csatornára lenne kapcsolva. Egy idő után a 7. „képernyő” hátsó takarásából előbukkan egy harmadik „tudósító”, mégpedig a 7. jelenet majdani szereplője, Áron. Ugyanazt a mesterkélt lazán öltözéket viseli, az ő kezében viszont nincsen mikrofon. Odamegy a 7. „képernyő” tudósítójához, és megpróbálja kirángatni a kezéből a mikrofont. Ez azonban nem sikerül, a tudósító rezzenéstelen nyugalommal, párjával tökéletes szinkronban mondja a magáét tovább. Áron láthatólag észreveszi, hogy a szomszédban is „megy a tévé”, odamegy a két „képernyőt” elválasztó falhoz, odatapasztja a fülét, kopogtatni kezd, öklével rést üt, átdujja a karját, kezével nyúlkál, tapogat, megpróbálja kivenni a másik tudósító kezéből a mikrofont, mire az egy kis lépéssel odébb lép. Nincs más megoldás, Áron elkezd kibontani az elválasztó falat, az emberről résen átlép, és letámadja a 8. „képernyő” tudósítóját. Kisebb dulakodás után sikerül megszereznie a mikrofont, a második „tudósító” elsomfordál, Áron a helyére lép, felveszi a ritmust, és a két képernyő között újra helyreáll az összhang.

A minijelenetekhez tartozó hangok egyidejűnek tűnnek, miközben az egyes hanghatások egyértelműen felismerhetőek. A hangzavar „szólamai” tehát beazonosíthatóak a jelenetekkel. Motorzúgás, fekcikorgás, rap, gyerekbögés, gépfegyverropogás, hírhaldandza. A hangok egy ponton túl egyre erősödnek, majd hirtelen teljes csönd lesz, és sötét. Egyedül a 6. „képernyő” van színpadszerűen kivilágítva. Ádám és Éva felénk fordulva, némán és meredten üldögélnek a sámlijukon.

A továbbiakban mindig csak az aktuális „képernyő” kap fényt. A többi kisszínpadon ugyanakkor olyan tökéletes sötétséget kell teremteni, hogy a jelenetváltással járó díszletmozgatást minden esetben észrevétlenül lehessen végrehajtani.

1. JELENET (6. „képernyő”)

Éva nagy, piros almát dörzsölget lendületes és kényszeres mozdulatokkal a combján, időnként szórakozottan maga felé fordítja, megsemmisíti, majd tovább dörzsöli, tisztogatja

ÁDÁM Hát nem lesz könnyű, de szerintem meg lehet csinálni.

Éva hallgat, fényesíti az almát

Belevágunk, aztán meglátjuk, bírjuk-e, hm?

Éva hallgat, fényesíti az almát

Mondjuk luxus lenne elbaszni már a legelején...

Éva hallgat, fényesíti az almát

Aztán van egy csomó segítségünk, a telefon, a számítógép, ...a közönség... (mutatja)

Éva hallgat, fényesíti az almát

Szerintem menni fog. ... Hm?

Szünet

ÉVA (beleharap az almába, és tele szájjal beszél) Na felém azért speciel egy eléggé nagy kibaszás, hogy ez itt most pont egy ilyen kulináris valami, mert azért azt még egy átlag öt éves is tudja, hogy az élet néha mennyi furcsaságot produkál, és egyáltalán nem úgy van az, akárhogy is szeretnénk, hogy csak szimpla súlykontroll, meg dietetikai szaktanácsadás, és hipp-hopp minden egykettőre marad is a régi, ...mert a bulimia igenis egy nagyon súlyos betegség, ...akárcsak a nátha, vagy a golyva, vagy a pestis, ...és akkor még ott vannak a különböző agybajok, ...csak hát aki egészséges, annak persze semmi se fáj, ...annak még szerintem egyszer nem fordult meg a fejében, hogy mondjuk egy egész gyárat föl lehetne falni, ...vagy mondjuk egy tankot, ...vagy a tévét, ...vagy egy ilyen kisebbfajta, kövér csecsemőt (Finoman odabiccent a csecsemőgyerek képernyője felé)

ÁDÁM Vagy egy fát...

ÉVA Vagy egy fát, ...mert például azt se lehet megtiltani senkinek, hogy ezt csinálja meg azt csinálja, ...mert nem lehet és kész, ...és például én se bírom megállni, hogy ne egyek, ha egyszer rám jön az evés, próbálkozom, próbálkozom, ráto-lom a hűtőre a tálalót, meg ilyenek, ...de miközben to-lom, én már tudom, hogy hiába, ...mert hát alapjában ez egy ilyen „emberi dolog”, ...aztán persze jön az akut bűnbánat, a lelkiismeret meg a pánik, hogy na most akkor mi van, ...rohan az ember a mosdóba, hánytatja magát, mint az örült, nyomja le az ujját, még kezet se mos, csak jöj-jön, ...és főleg mi van, ha mondjuk pont arra támad kedvem, ...ez például egy abszolút reális rizikó, ...a múltkor például zúzát akartam, de úgy, hogy csak zúzát, ...aztán meg egy valóságos New Orleans-i pizzaszeletet, ...aztán persze még egyet, ...aztán még egyet, ...aztán meg tacót, ...egyszer régebben meg bambuszt, ...úgy érte hogy szecsuanai csipős marhát bambuszrüggyel,

mogyoróval, rizzsel, salival, ...és az a rossz, hogy ilyenkor nem is nagyon jön be semmi más, ...mondjuk a konzerv tajvani fehér cseresznye, ...mert az is „táplálék” ugyan, de például magja van, és akkor az már nem ugyanaz, ...és én ilyenkor addig megyek, amíg meg nem lesz nekem a bambusz, ...aztán persze már mindegy, utána már megeszem a szart is, még a nudlit is, meg a cukkinis lecsót, ...de elsőre muszáj, hogy meglegyen, amire vágyom, ...és ez nem is csak pusztán megszokás, de úgyszólván a lélek tükre, ...egy ilyen pszichés parancs, mint, mondjuk, az orális szex, ...vagy a Tic-Tac cukorka, ...vagy a Cosmo (vagy a Joy!), ...vagy a jakuzzi, ...vagy a Sztár FM, vagy a...

Éva Ádám monológja alatt hatalmas falatokkal tovább eszi az almát

ÁDÁM Mondjuk, azért ki lehet azt dekázni, hogy mégse konfrontálódjon lépten-nyomon az ember, ...például vannak útvonalak, amelyekhez ha tűzön-vízen át ragaszkodunk, akkor azért nagy eséllyel el lehet kerülni egy egész sereg problémás helyzetet, ...mert ha teszamazt eleve *luftballonnal* megy az ember, ...akkor ugye lehet előre szólni, hogy úgy menjen az ürge, hogy Ferihegyi repülőtér, Gyömrői út, Vasgyár utca, ...a Kiskörúton végig, ...aztán a Nagydiófán fel egészen a fellegekig, ...és akkor aztán nem történhet az égvilágon semmi baj, mert azon a részen garantáltan nincs még egy *platan* se, ...nemhogy hát *gyümölcs*, ...ha meg nincsen, akkor dilemma sincsen, mert akkor még az sincsen, hogy mondjuk nem bírsz megállni a kocsi-val, és ad absurdum gyalogolnod kell egy darabon, ...mert ugyebár akkor azért előfordulhat, hogy mégiscsak útbaesik egy, ...és akkor aztán eláshatod magadat, ...mert ahol növényzet van, ott esetenként állatok is vannak, ...pók, verebek, ...neadjisten hullók, ...a pilóta meg szép ügyesen leparkol a balkonon, ...ha gondod van, még segít is kiszállni, ...boltba, bankba, hivatalra meg mindig talál az ember valakit, ...kérdés persze, kit, ...meg pláne mennyiért...

ÉVA (kezében a lerágott csutka) Na, azért ez jellemző, hogy te egyfolytában csak a pénzre gondolsz, a *gyerekeid* meg eszedbe se jutnak!

ÁDÁM Miféle gyerekek?

ÉVA Hogyhogy mifélék, két szép fiú.

ÁDÁM Hoppá, ezt nem is mondtad.

ÉVA Ja? ... Pedig már akartam többször is. ... Esküszöm, hogy végig ott volt a nyelvemen, ...csak aztán mindig volt valami *prompt* – ...a viselőség fájdalma, meg aztán a szülés, ...és pluszba még az a tömérdek fáradtságos munka...

2. JELENET (4. „képernyő”)

Ábel a földön ül, egyik lábát maga alá húzza, mintha csak fél lába lenne. A Riporter melléguggolva beszélget vele. Ábelnek feltűnően nagy, ragasztott „álfülei” vannak

RIPORTER Megkérdezhetem, kedves, ...izé, ...mit érez most?
ÁBEL Hát, az első pillanat az... fura volt, ...picit olyan, ...nem is tudom, ...de most már, ...úgy érte hogy, ...szóval a népszerűség, azt hiszem, sok mindenért kárpót, tudja, az emberek azóta valósággal körülrajonganak, ...odajönnek,

rám köszönnek, végigtapogatnak... a múltkor is a körúton egy kicsi, barna lány, ...hogyan véges-végig nekem drukkolt, és nemcsak ő, de még a barátnője is, meg a barátnője barátnője is, de még a barátnője barátnőjének a barátnője is, szóval...

RIPORTER Elmondaná, hogy történt?

ÁBEL Hát mögém került, és úgy.

RIPORTER Úgy tudom, rokoni kapcsolatban álltak, mondhatni testvéri viszony alakult ki maguk közt.

ÁBEL Jé! Ezt nem is tudtam. De most hogy mondja, éppenséggel lehet benne valami. Ami azt illeti, mondhatom, hogy kiskoromtól rajtam lógott, egyfolytában macerált, hogy fogózzunk, meg csocsózzunk, meg torpedózzunk, sőt. Időnként ráugrott a hátamra, és vitette magát. Egyszer még a nyakamba is beleharapott, látja? (*Mutatja*) Itt azóta nincs is nyakam.

RIPORTER És a szülei? Úgy értem...

ÁBEL Tudja, a szüleim rettentően elfoglalt emberek. Egyfolytában azon mesterkednek, hogy felvirágoztassák a vállalkozást, de hát, mondjuk – köztünk szólva –, nem is akármilyen vállalkozás az övük, édesapámnak például éjjel-nappal kőkeményen küszködni kell, hogy minden külön cikcakk nélkül menjenek a dolgok, és hát ugye... hiába van bekamerázva a világmindenség, mindenkin azért mégse lehet rajta a szeme, ...édesanyám meg ugyebár, ...talán nem árulok el nagy titkot, ha megsúgom magának, ...mondjuk én aztán igazán nem tehetek róla!, ...de az a helyzet, hogy édesanyám, ...szóval hogy édesanyám: (*Suttogva*) ...nő.

RIPORTER (*a szája elé kapja a kezét*) Ó!

ÁBEL (*restelkedve*) Hát, igen.

RIPORTER Ha megkérhetem, fel tudná idézni az aznapi eseményeket?

ÁBEL Lássuk csak. Aznap korán keltem, és alaposan megmostam a fogamat, hogy ne rohadjon el. Aztán szépen letusoltam, tettem-vettem, megkávéztam, beöltözököttem juhászbojtárnak, és kimentem a legelőre, hogy legeltessem a szememet. Hát ahogy ott jövök-megyek, kóricálok, egyszerre csak hallom, hogy zrrr: zörög a haraszt. Na, gondoltam, fúj a szél. De nem. Hátranézek, amindenit. Ott áll az öcsém. Hahó, öcsi, mondom neki, de az csak néz rám peckesen, és kummogat magában. Mi kéne haver?, firtattam szelíden, mert akkor már gondoltam, hogy az lesz, ami mindig. A Bucó. Hogy én egyszer annó, még a Síp utcai kislakásban megettettem disznósírral a pocskát. A Bucót. Az meg szegény elájult, és kidobta a taccsot. Attól fogva nem bokázott, nem pitzett, nem barátkozott. Elvonult az ágy alá, és fente a fogát. Anya persze kiszagolta, le vadászta, puff. Hogy majd szerez másikat. Aztán persze nem szerzett. Na és hogy ezért.

RIPORTER Hm. Tehát egy pocok.

ÁBEL Igen. Egy kis kopott szőrű, barna plüsspocok.

RIPORTER ?! Jól értem, hogy...

ÁBEL Ja. Tizenhárom lövés, közvetlen közelről. Aztán előkapta a rugós kését, le-levágott innen-onnan, kézbe vette, nézegette, ledobta a fűbe, aztán pukk. Kipukkasztotta a hasamat, és azon melegében kibelezett. Fura alak, nem mondom, ujjnyi vastag csikocskákra vágta föl a májam.

RIPORTER Érdekes. ... Ami azt illeti, a lábát is valahogy olyan furán tartja.

ÁBEL A lábam? (*Nézi*) Ja igen. A lábam az úgy látszik kellehetett neki, mert lenyisszantotta, és elvitte magával. Sietett, vagy ki tudja. Mindegy. Legyen vele boldog. Nekem az már úgyse kell. Én már csak itt üldögélek, tengék-lengék, sóhajtozok,

interjúkat adok. Tessék. Mire kíváncsi még.

RIPORTER Ööö, nézzük csak, ...mit gondol, lesz-e, és ha igen, milyen kihatással lesz mindez a világpolitikai események alakulására, ...értem ezen többek között...

ÁBEL (*leesik a füle*) Tessék?

RIPORTER Hoppá, úgy látom...

ÁBEL Ne törődjön vele. Hogy mondta? ... Nem. Moziba én már nem járok. Inkább csak színházba, ...körömklinikába... Tudja! ... Mikor, hova.

3. JELENET (3. „képernyő”)

Három humorista összekapaszkodva áll egymás mellett, mindhár-muk kezében mikrofon. Minden „poén” után mesterséges röhögés és tapsgép

ELSŐ HUMORISTA Babelnek van egy tornya.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Babelnek van egy tornya, de még nem éri fel.

Röhögés, taps

HARMADIK HUMORISTA Babelnek van egy tornya, viszont megélhetési problémái nincsenek.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Babelnek van egy tornya, de éjszakára mindig kiveszi.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Babelnek van egy tornya, illetve nem neki, hanem Noénak, és nem tornya, hanem mázlija, de mindegy.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Babelnek van egy tornya, de azért a feleségét is ugyanúgy szereti.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Babelnek van egy tornya, ami azért nem egy olyan eget rengető dolog.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Babelnek van egy tornya, de majd kinövi.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Babelnek van egy tornya, ami azért disznóság, főleg hogyha mások szeme láttára csinálja.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de például nekem is van, mégse csinállok belőle ekkora ügyet.

Röhögés, taps

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de ezt már mondtam.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, amit azért nem lesz könnyű lenyomni a torkomon.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de akkora, hogy azt mondják, már nem érdemes műteni.

Röhögés, taps

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, viszont más megoldás nincs.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de ezt is csak a nyughatatlan természetének köszönheti.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, csak az a rossz, hogy bunyó közben mindig beakad.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de még nincs vége, mert megússza, és bosszút esküszik.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de attól még nem kell rögtön minden embert lezsídozni.

Röhögés, taps

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, a kilátásai azonban kedvezőtlenek.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de az istennek se kell.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, ...meg még egy, ...na bumm.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, de olyan szép, hogy hét nyelven beszél.

Röhögés, taps

ELSŐ HUMORISTA Bábelnek van egy tornya, bölölö.

Röhögés, taps

MÁSODIK HUMORISTA Bábelnek van egy bölölö.

Röhögés

HARMADIK HUMORISTA Bábelnek bölölö.

Röhögés

ELSŐ HUMORISTA Bölölölö.

Halandszanyelven egymás szavába vágva hülyülnek

4. JELENET (i. „képernyő”)

Izsák Sára ölében ül

SÁRA És a kos?

Szünet

IZSÁK Miféle kos, anya?

Szünet

SÁRA Hát a kos a bokorban.

Szünet

IZSÁK Nem volt kos, anya. ... A biztonságis bekukkantott úgy fél három körül, ...de aztán kiment.

Szünet

SÁRA És másvalaki? ... Nem járt arra senki más? Gondolkozz.

IZSÁK Nem. ... Oda nem nagyon mennek ... Jártál már odafönt?

SÁRA Hol?

IZSÁK Hát ott.

Szünet

SÁRA Ott még nem. ... Mi van ott?

IZSÁK Semmi. Irodák. ... Íróasztal, számítógépek. ... Kávéautomaták.

Szünet

SÁRA Hogy csinálta.

IZSÁK Azt mondta, dolgoznia kell.

SÁRA Attól még nem kellett volna...

IZSÁK Tudom, anya. ... Azt akartam, hogy örüljön.

Szünet

SÁRA Szerinted örül?

Szünet

IZSÁK Nem tudom.

Szünet

SÁRA És a kos?

Szünet

IZSÁK Miféle kos?

SÁRA Hát egy ilyen kisebbfajta kos.

Szünet

IZSÁK Nem volt kos, anya. ... A Jóistenke bekukkantott úgy háromnegyed három körül, ...de aztán kiment.

Szünet

SÁRA És másvalaki? ... Nem járt arra senki más? Gondolkozz.

IZSÁK Nem. ... Oda nem nagyon mennek. ... Jártál már oda-fönt?

SÁRA Hol.

IZSÁK Hát az égben.

Szünet

SÁRA Ott még nem. ... Mi van ott.

IZSÁK Semmi. Irodák. ... Íróasztal, számítógépek. ... Kávé-automaták.

Szünet

SÁRA Ne gondolj rá.

Szünet

IZSÁK Nem gondolok.

Szünet

SÁRA Ülj ide az ölembé.

Szünet

IZSÁK Nem ülök, anya.

5. JELENET (9. „képernyő”)

A hajléktalan kinézetű Ézsau és a jól öltözött Jákob egy hosszú lábú büféasztal két oldalán, egymással szemben állnak. Jákob műanyag tányérból, műanyag kanállal főzeléket eszik

JÁKOB (a nézőtér felé néz, mintha a filmrendezőtől kérdezné)

Mehet? (Ézsau felé fordul)

ÉZSAU (félvállról) Hm?

JÁKOB Lencse. Kérsz? (Felcsillan a szeme) Adok!

Ézsau int a fejével, hogy nem kér

(Felélénkül, közelebb húzódik) Pedig finom. Van benne husi is. Hm? Ezt nézd, mókus! (Mutatja) Pörc! Na ugye. Meg-egyezhetünk! Falatot? (Odanyújt egy falatot a kanállal, megpróbálja beletömni Ézsau szájába, de Ézsau elfordul, és lehajtja a fejét) Inkább pénzt akarsz, mi? A-aa! Eliszod. Úgyis eliszod. Eddig is elittad, nem? Nem elittad? Na ugye. Elittad, kész. Ez van. Múltkor is adtam, nem? Ne mondd, hogy nem adtam, mer adtam. Aztán mi lett. Na ugye. Lett valami? Nem lett. Lakás, gyerek, autó? Semmi. Na ugye. Mi lett: pia lett. Az lett. Ne mondd, hogy nem az lett, mer az lett. Láttalak. Vonatra kell, így meg úgy, jól van, mondom, ha vonatra kell, az más. Perkálom, vigyed. Te meg? Sutyty. Be a restibe. Nem így volt? Így volt. Ne mondd, hogy nem így volt, mer így volt. Na ugye. ... Eliszod, aztán nézel, hogy nini. Nagykabátban kóvályogsz az ötszáz fokban, viszed magad meg a pakkod, közlekedsz le-föl, mint az állat, buszozol, meg trolizol, meg négyeshatosozol – hát persze hogy egy embertelen életforma a tied! Eliszod az agyad, aztán nekiállsz, fosol. Meg okádsz. Teleokádsz mindent. Ahogy mondom. Nem így van? Így van. Ne mondd, hogy nem így van, mer így van. ... Teleokádod a Kisfuváros utcát, teleokádod a Nagyfuváros utcát, teleokádod Angyalföldet, Mátyásföldet, a Szentföldet, a garázsfelhajtót, a sziklakertemet, a tenispályámat, az úszómedencémet, teleokádod a feleségemet, teleokádod a szeretőmet, teleokádod a gyerekeimet, teleokádod a rokonaimat, teleokádod az üzletfeleimet, teleokádod a fogorvosomat, a gyógyszerészetemet, a manikűrösömet, a pedikűrösömet, az analitikusomat, teleokádod a nyaralásomat, teleokádod a telelésemet, évről évre teleokádod a karácsonyt, meg a Halloweenet, meg a Valentin-napot, hát neked már semmi se szent? Hát mit akarsz még, mi? (Felugrik) A kurva anyádat rókázol itt folyton a nyomomba, te! (Odalöki Ézsauinak a tányért) Nesze, itt van, zabáljál, tessék. Ezt akartad, nem? Nem ezt akartad? Ezt akartad. Na ugye. Hát akkor meg...

Kívülről egy hang: „Ennyi!” Erre hirtelen mindketten a nézőtér felé fordulnak

6. JELENET

(2., illetve 7. „képernyő”)

Fáraó (2. „képernyő”) felénk fordulva, lábát a „képernyőből” kilógatva, egyenes háttal, térdre tett kézzel, azaz tipikus fáraópózban ül egy derengő fényekkel kivilágított paplan nézőtér felé nyitott háromszögében. József (7. „képernyő”) egy íróasztal mögött ül. Olvasólámpa, papírok és mindenfelől belógatott művirágok tömkelege

JÓZSEF Haló, haló!

FÁRAÓ Haló! Jó estét kívánok, műsorvezető úr, én egy rettenetes álmodat szeretném magának elmesélni.

JÓZSEF Parancsoljon.

FÁRAÓ Azt álmodtam, hogy a műsorvezető úr egyszer csak hopp, kiesett a televízióból.
 JÓZSEF Jézus Mária, ígérje meg, hogy többet nem álmodik ilyet.
 FÁRAÓ De nem lett baja, mert puhára esett.
 JÓZSEF Na, hála istennek.
 FÁRAÓ Alátettem egy ilyen kis puha valamit.
 JÓZSEF Hát ez nagyon kedves magától, köszönöm szépen.
 FÁRAÓ Nincs mit, műsorvezető úr, a viszonthallásra.
 JÓZSEF A viszonthallásra.
 FÁRAÓ *(mosolyog, lehunyja a szemét. Elalszik. Újra felriad, kinyitja a szemét)* Haló! Józsi, te vagy?
 JÓZSEF Szépjóestét kívánok, hogy szólíthatom a kedves néző urat?
 FÁRAÓ ...Fáraó.
 JÓZSEF Jó estét, kedves Fáraó úr, izgatottan hallgatom.
 FÁRAÓ Hát, ...az a helyzet, hogy én azt álmodtam, hogy... szóval, hogy... bumm.
 JÓZSEF Ö-Ö...
 FÁRAÓ Hogy összedőlt.
 JÓZSEF Igen-igen, háát...
 FÁRAÓ Hogy összedőlt és leszakadt.
 JÓZSEF ??
 FÁRAÓ Hogy összedőlt, és leszakadt, és alákerültek páran, de nem tízen-húszan ám, hanem milliók és milliók, így beszorultak, valahogy így mindenestől, ...tetszik érteni? Szerettek volna kikapaszzkodni, de nem bírtak, mert beszorult a lábuk, tetszik érteni? Volt, akinek a lába szorult be, másnak meg a feje, ...vagy a szatyra, ...vagy a gyereke, ...és aztán meg az lett, hogy kigyulladt a piramis. ... Kigyulladt, és megolvadt, és befeketedett, és szegény édesapám benne égett a szarkofágjába, mer ő abba benne lakott, tetszik érteni? ... És akkor én szóltam a mamának, hogy oá, oá, és akkor még lehetett volna valami, de viszont akkor már nem lehetett, ...tetszik érteni? Úgy hét-nyolc óra körül volt, és az meg már viszonylag későnek számít, mert akkorra a mentők már mind szétszéledtek a sivatagban, és hiába is túlköltek, meg nínóztak, meg verték a tevét, mert akkorra a teve már meghalt. ... Tetszik érteni! És nem is csak az, hogy meghalt, de ráadásul... kirepült. Így kirepült a világűrbe, tetszik érteni.
 JÓZSEF Hogyne. ... Hát, én azt javaslom, ...talán meg kellene próbálnia a kedves Fáraó úrnak visszaaludni, hm? Úgy értem – ...tudja, vannak, akik ilyenkor már békésen szunyóálnak, ...ami azt illeti, én magam is épp készültem volna lefeküdni...
 FÁRAÓ De a legszörnyűbb nem ez volt.
 JÓZSEF Hát, köszönjük szépen, talán majd reggel a buszon megtárgyaljuk a dolgot. ... Bimm-bamm! Ütött az óra!
 FÁRAÓ Hanem mikor egytől egyig beestek a Dunába az ökrök.
 JÓZSEF *(döbönt csend)* Igen? Hogyhogy beestek? Talán inkább... kimásztak. Álljunk csak meg, itt valami nem stimmel. Nekem ide az van írva, hogy az ökrök kimásznak. ... Igen, igen. ... Hét darab ökör, kimásznak, üzekednek, felfalják egymást... satöbbi, satöbbi. Amiből persze később elég súlyos problémák adódnak, ...többek közt a második világháború... ésatöbbi, ésatöbbi...
 FÁRAÓ Nem. Talán valami félreértés lehet, esetleg másvalakik másztak ki, József úr drága, esetleg a kígyók, vagy a békák, ...vagy a krokodilusok, neadjisten, ...de ezek az ökrök nagyon is beleestek. Merthogy... tudniillik: *(Suttogva)* belelöktek őket.
 JÓZSEF Hogyhogy.

FÁRAÓ Hát úgy. ... Nem kellett senkinek.
 JÓZSEF Aha. És?
 FÁRAÓ Semmi. Beleestek, aztán úszkáltak kicsit.
 JÓZSEF Nem mondja! Tudtak úszni?
 FÁRAÓ Hát, eleinte nem tudtak, de aztán... szóval... megtanultak.
 JÓZSEF Értem. Illetve...
 FÁRAÓ Tetszik érteni!
 JÓZSEF Hogyne.
 FÁRAÓ Na. ... És mit tetszik szólni? ... Tudja, kedves József úr, én jóformán már évezredek óta gubbasztok itt a paplanom alatt, ...kattog a konvektor, ...fogy a levegő, ...és egyre csak azon töröm a fejem, vajon mégis mit akarhat jelenteni ez a nagyon, de nagyon különös álom.
 JÓZSEF Hát, kedves Fáraó úr, én igazán nem akarom elkeseríteni, de az az igazság, hogy ez az álom valami rettenetesen rosszat jelent. Azt jelenti, hogy...
 FÁRAÓ Jaj!
 JÓZSEF Illetve, hoppá. ... Most integetnek a kollégáim, úgy látszik, valami komplikáció támadt, heló-beló *(Visszainteget)*, na tessék. Jó hírem van, Fáraó úr, a maga álma ezek szerint csupa jót jelent. Konkrétan azt jelenti, hogy hurrá. Még konkrétan a következők. Egy. Kibékül a sógorával, natesék. Kettő, csipkebokorvessző. Három, a kibicsaklott lábikrája szépen visszaizesül, ...találkozik egy régi kedves ismerőssel, aki a halál, de nem baj, ...legfeljebb félrenéz, vagy bánomiséén, ...a munkahelyi szívatások el-elmaradoznak, világalmai törekvéseit siker koronázza, ...a múmia visszatér, a proletariátus hatalomra jut, ...illetve... miket beszélnek, ...egy-két rabszolga megússza ugyan, de maga végül – kis szerencsével – a kelet-berlini Pergamon Múzeumba kerül.
 FÁRAÓ Amindenit! *(Suttogva)* És... már elnézést... de a párkapcsolati problémáim?
 JÓZSEF Rendeződnek! ... Sőt! *(Nyájasan)* Na de ez már hadd maradjon meglepetés!
 FÁRAÓ Hát ez nagyszerű! Köszönöm szépen, drága József úr, ígérem, hogy...
 JÓZSEF A viszonthallásra, kedves Fáraó úr, és további szép álmokat! Ne feledje! Ki mint veti ágát, úgy arat! He-he. „Tetszik érteni!”

7. JELENET

(8., illetve 7. „képernyő”)

A Műsorvezető közvetlenül a 8. „képernyő” rendező bal oldali falánál áll, kezében a bumfordi, Biblia-logós mikrofon. Áron odaát, szorosán a 7. „képernyő” rendező jobb oldali falánál várakozik. Egyelőre mindkét „képernyő” sötét, csak kettejükre vetül egy-egy reflektorfénynyaláb. Mondókája végeztével a Műsorvezető „átnyúl a falon”, és átadja Áronnak a mikrofont. Mire felvezető szövege végére ér, egyre többen gyűlnek az időközben fokozatosan kivilágosodó 7. „képernyő” előterébe. Mindnyájan igyekeznek a mikrofon közelébe furakodni. Miután a Műsorvezető megszabadult a mikrofontól, lopakodó léptekkel eloson jobbra. Reflektorfény követi az útját, majd alakja belevész a 9. „képernyő” sötétjébe

MŰSORVEZETŐ Hahó! Jó napot kívánok, kedves nézőink, most pedig helyszíni tudósításunkat láthatják Kánaánból, ahol még ezekben a percekben is tart a hajdani „Cibak Házá”

mintájára kialakított ún. „Ígéret földjének” szellemi vetélkedőkkel és bálványszobrocska-készítéssel egybekötött vidám hangulatú avatóünnepsége. Kiküldött tudósítónk már bizonyára izgatottan várja jelentkezésünket. Haló, Áron! Hallasz minket?

ÁRON Szeretettel köszöntöm minden kedves nézőnket innen, a Kánaán kapujából, ahol, mondhatom, hogy órák óta szinte szakadatlanul hömpölyög a tömeg, egyre újabb és újabb családok érkeznek, összekapaszkodva, sírva, nevetve, kezükben kis színes lobogókkal, ...körülöttem szinte *szikrázik* a levegő, itt is, ott is tarka léggömbök, föld-föld rakéták, virágos bokréta szöknek a magasba, és azt hiszem, ennek a szinte forradalmi pillanatnak a tisztaságát semmi sem fejezhetné ki szebben, mint hogy az óriási tumultus ellenére tudtommal még senkit se tapostak agyon, ...igen, kedves nézőink, önök is láthatják, ahogy a boldog sokaság szép, rendezett sorokban araszol a bejárat felé, hogy oly sok vér és vizsály után végre lepihenjenek, megigyanak egy-egy kólát, elfogyasszanak egy finom szendvicset... Azt hiszem, nem mindennapi nap ez a mai, kedves nézőink, ha megengedik nekem ezt a személyes megjegyzést, nem mindennapi, ...de lépünk közelebb, amint láthatják, már jóformán kisebb kupaktanács alakult körülöttem, ki-ki fogkefét, magyarizálólványát, környezetvédelmi igazolólapját szorongatva lelkesen várakozik, hogy ezekben a történelmi léptékű pillanatokban végre megoszthassa önökkel soha vissza nem térő gondolatait... (*Odafordul*) Jó napot kívánok, úgy látom, nem egyedül érkezett, elmondaná a kedves nézőknek, mit érez most?

1. KÁNAÁNI LAKOS Én és a feleségem, mi mindketten a legmesszebbmenőkig boldogok vagyunk, hogy végre itt lehetünk, és már el is határoztuk, hogy haladéktalanul véget vessünk a családon belüli erőszaknak, mert rá kellett jöjjünk, hogy jóval ésszerűbb, és főleg sokkal, de sokkal kifizetődőbb, ha egy csapásra megoldjuk az összes létező problémánkat, és ahelyett hogy öldökölnék, meg kidobáljuk a gyerekeket az ablakon, ehelyett inkább fogjuk magunkat, és még jó időben benevezünk a *Voilà* magazin szenzációs karácsonyi nyerevényjátékába, mert akkor még az is lehet, hogy például kikapunk egy valóságos Opel Astra Caravant, ami aztán *tényleg* egy abszolút családi autó, téli gumi, nyári gumi, alufelni, egyszóval...
2. KÁNAÁNI LAKOS Az tetszik, hogy itt például nincsen anynyi beduin.
3. KÁNAÁNI LAKOS Ami engem illet, én egyenesen a távoli Afrikából jöttem, ahol, mondhatom, hogy sajnos mind a mai napig iszonyúan primitívek az emberek, megesszik a saját főztjüket, ilyesmi, szóval borzalmas, de nem is csak ez, a legszörnyűbb, hogy egyszerűen képtelenek emelt szinten használni a nyelvet, ő-zik a sok trágyadomb, meg suk-süköl, de még a kukák is, beül eléd egy lefáradt banánosdobozzal, és elipszilonnal írja, hogy „hajléktalan” ...
4. KÁNAÁNI LAKOS En csak azt sajnálom, hogy szegény öreg édesapám nem érthette meg ezt a szép napot, pedig mondjuk ő aztán világleletében ezen a vonalon mozgott, nálunk otthon egyfolytában ez ment, hogy majd így meg úgy, „*ha majd a szomszéd kosarából mindenki egyaránt vehet, akkor*”, meg ilyesmi, addig-addig, amíg aztán egyik éjjel szőrén-szálán eltűnt a lakásból, mi meg persze kezdtük rögtön keresni, túvé tettünk mindent, amit lehetett, hiába, hát a végén kiderült, hogy szegény ördög felment a Bakonyba, hogy őneki ott valami halaszthatatlan dolga van, úgy kellett mentővel leho-

zolni, aztán persze otthon tört meg zúzott... Mondjuk azért van is ebben valami fura, hogy na mégis pont csak ő nem, aki pedig szinte már a bolondulásig odavolt, nem is tudom, néha mondjuk azon kapom magamat, hogy kérdezgetem, nyaggatom, még rugdosom is képzeletben, vagy csak rángatom a szarvát, hogy na öreg fater, hát ezt akartad, mondjad, ő meg persze egyre csak sunyít, még egy árva szóval sem felel, de még csak nem is koppint a falon vagy valami...

5. KÁNAÁNI LAKOS Ha engem kérdez, nekem már az első perctől fogva ezerféle varázslatos élményben volt részem, például ma reggel is, ahogy álltam itt a bolt előtt, és vártam trolit, egyszer csak teljesen váratlanul odalépett hozzám, és jó hangosan rám köszönt egy régi kedves ismerős, aki pedig nem volt más, mint a legszuperebb Superman, hogy majd frászt kaptam, de persze civilben, és ami külön fura volt, mozgott keze-lába, úgyhogy alig akartam megismerni, csak amikor átölelt, és meleg szívvel gratulált a férjem frissen kibővült jogköréhez, ráadásul sejtelmes hangon hozzátette, hogy szerinte már *éppen ideje volt*, na akkor hirtelen beugrott, hogy ő az, persze gyorsan exkuzáltam magamat, mert mióta csak az eszemet tudom, kettesben élek az anyámmal, de mit bánja ilyenkor az ember az anyját, hiszen a saját tulajdon két szememmel láttam, ahogy ez a kedves béna ember odaintett, aztán villámgyorsan bevágódott egy épp arra száguldó City-taxiba, persze én mindig tudtam, hogy nincsen lehetetlen, de a *bizonyosság*, az azért mégis egész más, az mondjuk már olyan, mint *egy porig égett csipkebokor*, hogy mást ne mondjak, szóval nekem alapvetően tetszenek itt a dolgok, persze az egy fájó pont, hogy szegény kicsi Celestének még itt sincsen egy másodperc nyugalma se, csak bántják, meg ütik, verik, sőt állítólag rendszeresen *lebrázilozzák* az árvát, pedig szinte még gyerek, szóval...
6. KÁNAÁNI LAKOS Még a világért se akarnék hálátlanak tűnni, de számomra talán az jelenti a legnagyobb megkönnyebbülést, hogy a továbbiakban nem kell azok után a gusztustalan kis fehér szarok után kurkásznom napestig a fűben meg a sárban, ha még egyáltalában élni akarok, és ehetek végre jó kis mézet, meg tejet, meg dixi-burgert dixi-krumplival, mert az addig rendben volt, hogy éjjel-nappal potyogott az égből a sok ez meg az, és ha éppen olyanom volt, nem is nagyon kellett főzőnöm, csak felkapni és lerázni és nyelni máris befelé, de már az íze, hát az íze az hol olyan volt, mint a cukros máké, hol meg mint a zsírban ülő vastag pacalé, ami ugye köztudottan méreg, úgyhogy volt is ebből dilemmám, nem is kevés...
7. KÁNAÁNI LAKOS Szerintem, meg a barátaim szerint, meg a barátaim barátai szerint, szóval miszerintünk azért ez egy baromi jó buli, mert itt mégse az van, mint régen, hogy csak bandukolunk évekig a pusztában, maximum nekimegyünk egymásnak durunggal, ha valami van, hanem itt az ember végre ki meri nyitni a száját, és az a poén, hogy szerintem direkt el is várják, hogy jelezzük nyíltan és őszintén, ha bármilyen problémánk akad, például a múltkor is, amikor osztották a stukikat, én szinte rögtön észrevettem, hogy nekem csak egy vacak kis hat milliméteres Flóbert jutott, ami azért eléggé ciki, és akkor rögtön szóltam is a főszernek, hogy kérem szépen, van itt egy kis hangyányi bibi, mert ráadásul kiszúrtam, hogy vésszen kezd csappanni a készlet, persze kiderült, hogy hátul a raktárban van még egy egész halom, háztartási gépágyúk is, meg néhány ilyen kisebb kerti tank,

de mindegy, azt mondja, oké fiú, látom, hogy a magántulajdon védelme számodra mindennél előbbrevalóbb, ami pedig azt mutatja, hogy kiálltad a próbát, és ezzel el is volt intézve, a kezembe nyomott egy Berettát, de majdnem egész akkorát, mint ez itt, ez a kilences Parabellum, amit meg épp a napokban szereztem, biztos ami biztos, a múltkor is ketten jöttek kétfelől, mondjuk mind a kettő arámi volt, vagy mi volt, albán, nem is néztem, de hát mondták is aztán, hogy az ilyen itt nem számít, merthogy ezek állítólag még a várakozólistán sincsenek, úgyhogy nyugi, mondták nekem, de hát nem is csak az, hanem az a két jó kis golyó...

8. KÁNAÁNI LAKOS Az a legjobb, hogy itt végre nincsen az a förtelmes nagy bűz, mert az már egy agrém volt, hogy bármerre is járt az ember, lépten-nyomon belebotlott egy illegális szemétegetőbe, múltkor is, ahogy jövök az anyámtól, hát csak hopp, nem ott füstölög már megint egy az utca végén, be is kellett kallantúzni mind az összes ablakot, most meg?, elég, ha csak a kis billenőt nyitom ki, és dől is nyomban befelé a varázslatos mediterrán tájak illata...

9. KÁNAÁNI LAKOS Na de azért, mit ne mondjak, itt már az a sok büdös gubernyák sincsen ám, meg az a sok zsebes vályogvető a múltból, ez a legutóbbi humanitárius projekt a ciánnal, ez úgy néz ki, hogy abszolút bejött, mondjuk a szisztémát szerintem még mitőlünk vették, eleinte féltek tőlünk, de most már örülnek, mert látják, hogy hát mi mindent lehet, mert ha azt a sok nemes halfajtát mind vitte a cián, hát ezeket a szőröstalpúakat miért ne vinné, na persze itt már sok olyasmi is bevett gyakorlat, ami nálunk olykor már a lakossági kezdeményezések szintjén megrekedt, lévén hogy itt az emberek fejébe nem kell rögtön *kötáblával* beleverni, itt azonnal értik, jönnek, csinálják, az adagolásra vonatkozó hatósági ajánlást pontról pontra követik, hány kiló háztartási szerves hulladékhoz hány púpozott kiskanál cián, mi meg csak nézünk, hogy jó, hát így is lehet, ilyen flottul, ilyen kulturáltan, ügyesen, ha még a szállítással vannak is néha gondok, az már nem olyan nagy ügy, mert mikor már csak fekszik az ilyen, az már semmi, az már olyan, mint egy tereptárgy, át lehet rajta lépni, aztán annyi, más a szaga is, csak az a fő, hogy ne matasson, mert nekem ezzel a matatással már halál komolyan az agyamra tudtak menni, az egy örület volt már, hogy ezek mit össze nem matattak, és hát híztak is a mások véres ürülékén rendszeren...

10. KÁNAÁNI LAKOS Talán nehéz elhinni, de én mindent pontról pontra így képzeltem el, ez a sok kolbász mindenfelé, meg a sok virág, a tizenöt sávós autópálya le egészen Békéssámszigetig, meg a tenger, hát csak meglett az is, meg az a sok pici gyerek, hogy milyen szépek is így, hogy mind csak egytől egyig ilyen szöszeke, kék szemű, és az a helyes kis bojtos antenna a fejükön, ahogy ide-oda lifeg nekik, ahogy rázák, és szerintem egyáltalában nem is olyan zavaró, meg így legalább közvetlenül tudnak véleményt cserélni a világűrben élő társaikkal, ami a mai világban azért a *minimum*, na meg ott van az a sok pompás zöldterület, a Mátyás tér helyén virágzó vadaspark, a dohányosok számára létesített jól felszerelt átnevelőtábor a Bakonyban, a tiszai pisztráng, az Orczykerti tavában úszkáló aranyhalak, meg persze a tudat, hogy nagyok vagyunk, hogy nem kell többé félnünk a haláltól, vagy hogy mondjuk váratlanul ránk törnek az asszírok vagy a lettek meg minden, minden, ahogy éppen így van jól, na persze nem volt ingyen, szegény bélnak, lajosunk, azért jól

meg kellett nekik küszködni ezért, mert hogy mondjuk *ki letünk válogatva*, az csak egy dolog, de a többi az már a szakértelem, meg az önkorlátozó agrárgazdaság, és akkor még ott van az a kismillió Nöbel-díj, meg kiskereszt, meg nagykereszt, meg közepes kereszt, hát azokat is csak be kellett gyűjtögetni valahogy, de mindegy, megvan, jól van, ezt akartuk, megcsináltuk, örülünk, de tényleg, én speciel személy szerint nem szólhatok egy árva szót se, mert nekem az *ígéret*, az sose volt elég, nekem világletemben bizonyíték kellett, minimum 24 órás komfortérzet és garantált kettős védelem, mert mi van, ha egy szép nap mondjuk engem is csak elkap a huzat, és úgy igazán, de igazán, de tényleg hogy totál beindulok...

8. JELENET

(9. „képernyő”)

A Műsorvezető és a Vendég egymással szemben, egy-egy alacsony fotelban ülnek. A Vendég monológja alatt a Műsorvezető „meglép”, és egy létra segítségével először a 6. „képernyő” elsötétített színpadán át a 3. „képernyőbe” jut, majd a 2. „képernyőn” keresztül a szintén elsötétített 1. „képernyő” felé veszi az irányt. Súlyosnak tűnő, de valójában könnyű kis foteljét nagy ügyel-bajjal vonszolja maga után. Gyenge, koncentrált fény követi az útját

MŰSORVEZETŐ (egyelőre felénk fordulva beszél) Jó napot kívánok, kedves nézőink! Önök a *Légy férfi!* című szórakoztató női magazinunk 77 milliomodik adását láthatják, amelyben ezúttal arra keressük a választ, hogy miért. Mielőtt befutnának az első telefonok, kérem, engedjék meg, hogy bemutassam önöknek stúdióink első kedves vendégét, a gólyát. Kelep-kelep, kérdezném stílusosan, de hohó, mit látok, szeretett vendégünk épp az imént röppent ki az ablakon (a *nézőtér felé, a közönség feje fölé néz, mintha arra látná elrepülni a gólyát*). ...na se baj. Talán majd jövőre. (A *Vendég felé fordul*) Addig is hadd köszöntsem körünkben ööö, izé... – elnézést asszonyom, hogy is hívják? (Még mielőtt a *Vendég megszólalhatna*)... Igen, igen, X. Y. nevű kedves vendégünket, akinek egyébként számos fontos parapszichológiai jelenség fűződik a nevéhez, ...így például a Nap, a Hold, a csillagok, ...valamint a Szabadegyetem intimtréner- és szeretetmasszázs-tanfolyamán szerzett másod-, illetve harmadidiploma, sőt, miként azt korábbi beszélgetésünk alkalmával volt oly kedves, és elárulta nekem, az elmúlt napokban sikerült végre megfejtenie a világmindenség keletkezésének titkát, ...ami azért nem lehetett túlságosan egyszerű dolog, ...de nem baj, mert egyébként úgy hírlílik, hogy kiválóan főz. Igaz ez?

VENDÉG Igen.

MŰSORVEZETŐ Nagyszerű. Most mégsem emiatt érkezett hozzánk, ...hanem miért is, kedves Xénia? – ha szólíthatom így.

VENDÉG Cintia.

MŰSORVEZETŐ Kedves Cintia.

VENDÉG Hát én...

MŰSORVEZETŐ Ha gondolja, éppenséggel így is fogalmazhatunk. ... Én viszont inkább azt emelném ki, hogy önnek, mint a lélekvandorlás lelkes megszállottjának és egyben a reinkarnációs hipnózis délkelet-magyarországi rekorderének mind ez idáig nem kevesebb mint 543 792 korábbi életét si-

került rekonstruálnia, ami pedig, akárhogy is számolom – ...jól mondom, kedves Cintia?

VENDÉG Cecil.

MŰSORVEZETŐ Mesélne erről, kedves Cecil? Ha jól tudom – sokunkkal ellentétben –, ön bátran vállalja múltját. Kezdjük talán a legelején. Mi volt például – legeslegeső életében?

VENDÉG Legeslegeső életemben még csak egy icike-picike pont voltam a végtelen világegyetemben, ...ültem a nagy semmi ágán, ...himbálóztam, és ringatóztam, és különféle fórumokon hallattam a hangomat, ...egyszóval boldog voltam, ...és republikánus, ...és még csak sejtelmem se volt róla, hogy meddig él egy fakopács, ...hogy hány emelet a Himalája, ...meg hogy egy csöpp hímivarsejt gondolatban mennyi-féle ocsmányságot képes elkövetni, ...úgyhogy mikor először hallottam, el se tudtam képzelni, hogy egyáltalában létezik ilyen, ...de aztán elolvastam még egyszer, ...aztán még egyszer, ...és akkor már láttam, hogy az első szótól az utolsó szóig igaz, ...mert az azért csak nem lehet véletlen, hogy a szárazanyag-tartalomban gazdag tápanyagmennyiség plusz a pályaválasztási tanácsadó szolgálat minden jó szándékú erőfeszítése ellenére nekem van a világon a legkevesébé zseniális gyerekek, ...a legeslegkiegyensúlyozatlanabb párkapcsolatom, a finánciális konstellációkról... meg a lógó mellemről... már inkább nem is beszélve, ...úgyhogy én a magam részéről nem is lennék olyan különösképp meglepve, ...ha mondjuk egy őszi éjjel a gangra nyíló kisablakon bezörgetne hozzám Jimmy, a király, picit beleköpne a levesembe, aztán egykettőre rávenne, hogy kezdjük újra el, ...mert szerintem ha mindenért csak Trianont okoljuk, meg Matuska Szilvesztert, meg a leányági örökösödést, akkor előbb-utóbb az lesz, hogy majd úgy járunk, mint az osztálytársam '74-ben, vagy mint az egyszeri szatócs, akinek még lett volna egy csomó nagyon fontos dolga, ...de ő inkább hazament, ...és lefeküdt aludni.

MŰSORVEZETŐ Köszönjük, kedves Cecília.

VENDÉG Sziszi.

MŰSORVEZETŐ Kedves Sziszi, mesélne nekünk néhány szóval második életéről is?

VENDÉG Hogyne. Második életemben egy félelmetes Brontosaurus szerencsétlen sorsú fiókája voltam, és már előre izgultam, hogy mi lesz majd, ha felnövök, ...csak sajnos a dinótojás, amiben várakoznom kellett, már az első forgatási napon megrepedt, ...és kifolyt a sárgája, ...meg a fehérje is kifolyott, ...úgyhogy az első kockától az utolsó kockáig ki kellett vágni a jelenetet, ...és mikor ezt szóvá tettem, és közöltem, hogy igen ám, de kollegiális szolidaritás is van ám a világon, akkor Jim Carrey a magyar hangján azt mondta, hogy visszahív, de mikorra bekapcsolt a rögzítő, akkorra már azt hazudta, hogy a viszonthallásra, meg hogy jobb lesz, ha most lepihenek, és villámgyorsan lehunyom a szememet, mert akárhogy is ugrándozom, a magamfajta dinoszauruszok felett így is úgy is ezer éve elszállt az idő, ...viszont Pokémonmester még lehetek, vagy vajúr, de nem ajánlja, ...úgyhogy mire lefutott a stáblista, addigra én már a hollywoodi buszmegállóban ültem, és éppen azon gondolkoztam, hogy vegyek-e jegyet, vagy ne vegyek, ...meg hogy hol is az igazság, ...és vajon a lábasfejűek megjelenése most akkor a szilúr, vagy a devon, vagy a karbon, vagy a perm.

A Műsorvezető indulásra kész. Mielőtt végleg elhagyná a terepet, sürgető kézmozdulatokkal biztatja hoppon maradt vendégét, hogy

„csak tovább, tovább!“. Az jobb híján felénk fordulva folytatja mondókáját. Időnként elbizonytalanodik, de mindannyiszor erőt vesz magán, és most már ha török, ha szakad, de csak azért is „végigcsinálja”...

A harmadik életemben én voltam a Barguzini Rém.

Szünet

A negyedik életemben én voltam Sony, a kicsi japán császár, a kicsi japán császárok korából, ...amit az is bizonyít, hogy máig imádok órák hosszat üldögeálni a kádban, és hallgatni a rádióból kiszűrődő hangokat, ...meg hogy egyszer az történt, hogy futottam a pénzem után, és egyszer csak készakarva nekem jött egy kínai, és szemlátomást felismert, mert rám nézett, és azt mondta a szemével, hogy *szaros a szusi*, ...de én ezzel úgy vagyok, ...hogy első a hazám.

Szünet

Az ötödik életemben én voltam a Gobbi Hilda, pedig *nagyon* nem akartam, szóltam is a Majornak, de azt mondta, hogy nincs mit tenni, megmondta az ÁVH, hogy minden asszony ingatag, meg hogy aki bakizik, azt kizárja a párt, ...úgyhogy szépen kisminkeltem, beültem a büfébe, és attól fogva éjjelnappal játszottam az agyamat.

Szünet

(Különösképp kihangsúlyozva) A hatodik életemben én voltam a Szeplőtlen Szűz, *(Hatásszünet)* ...amit viszont nem mindenki mondhat el magáról.

Szünet

A hetedik életemben az volt, ami meg van írva. Szőke voltam, sikeres és negyvennégy kiló, ...csakhogy a Halál Torkába beesett a micsodám, és hiába is cirkuszoltam, többé ki se jött, úgyhogy már-már attól féltem, elhagyott a varázsvesszőm, és egy hűvös hajnalon majd jól lefagy a gép – ...de aztán egy klikkelés, és beugrott, hogy bűn az élet, és egy merész manőverrel kilöttem az Árulót, ...plusz a gonosz Kajafást, ...Heródest, a sátán fattyát, ...meg a folyton összevissza ugrándozó... latrokat, és az van, ...hogy most rohajok, hogy begyűjtsem a pontjaim, és megoldjam a gondjaim, ...mert van még 120 életem... *(Magából kikelve felpattan a fotelból)* Felettem a csillagos ég, ...bennem meg egy úrhajó, ...és lenne még egy jó pár ennél sokkal durvább ötletem... *(Visszaroskad)*

9. JELENET (1. „képernyő”)

Szentfazék (erősen feminin típusú férfi) és a Műsorvezető egy konyhapultszerű, derektól lefelé teljes takarást biztosító asztal mögött állnak. Az asztal titkos belső rekeszekkel van ellátva, ahonnan Szentfazék később különféle tárgyakat emel ki. „Mutatványa” közben a Műsorvezető újra kereket old, egy óvatlan pillanatban egyszer csak lebukik a pult alá, és egy tűzoltórú-

don leereszkedve az elsötétített 4. „képernyőn” keresztül az ugyan- csak vaksötét 7. „képernyőbe” zuttyan. Útját a 7. „képernyő” há- táráig halványan derengő fénynyaláb követi

MŰSORVEZETŐ *(felénk int a kezével)* Hahó, kedves nézőink! Itt vagyok, ragyogok. Mint bizonyára kitalálták már, „Főz- zük ki együtt” című karitatív rovatunkat látják. Hadd mutas- sam be mai kedves szakértő vendégünket, Szent Ferenc, il- letve... elnézést... Szent Fazék urat, aki ezúttal – bizonyos „testkorrekciós gyakorlatok” kíséretében – azon kedves né- zőink számára fog praktikus tanácsokkal szolgálni, akik, úgymond, teljesen hülyék, viszont gyors megoldást keresnek a földkerekség mindenkori problémáira. Jól mondom, ked- ves Köcsög? ... Illetve...

SZENT FAZÉK Tökéletesen.

MŰSORVEZETŐ Akkor hát, azt javaslom, ...,vágjunk is be- le! ... Tehát: Mit tegyünk, ha – neadjisten – kisebb-na- gyobb problémákat tapasztalunk környezetünkben?

SZENT FAZÉK Elég egyszerű. Kell hozzá egy kés. Nem egy ilyen virtuális, hanem igazi. Nem is nagy kés, közepes. Bi- csak. Akármekkora. Ez is jó lesz, natessék. *(Felvesz az aszta- ról egy óriási konyhakést)* Biztos menni fog. Éle legyen, hegye legyen, apró kis recék. Levágod az egyik ujjad, ez a mini- mum. Ne így, hogy csak huzigáld: nekikészülsz, durrbele. *(Nagy erővel odacsap, mintha levágná az egyik ujját)* Úgy. Lá- tod, megy ez. *(Kiemel az asztal titkos belső rekeszéből egy picit véres műujjat)* Most még kicsit érzékeny, de nem vagy már gyerek. Leitatod, átkötözöd, ha már ez a mániád. *(Babrál vele)* Nem egy olyan túl nagy tétel, mit vagy úgy oda. Jó helye lesz, ne izélj. Felajánlod a civileknek. Nem hogy csak úgy felajánlod, elviszed. Becsöngetsz, jöttél. Beleteszed a dobo- zukba. Sok szép munkát, így meg úgy, neked az öröm. Haza- baktatsz, sutty, lekapsz egy másikat. *(Levág egy másik ujját, kiveszi, felmutatja)* Rákellenes Alapítvány, nincs mit mon- dani. Hetek, napok, órák, pedig mennyi minden lenne még. Keriapa, Bözsímama, ...na ugye. Levágod a lábfejed: romák. *(Fél lábra áll, és egy rongylábat, mintha a saját lába lenne, feltesz az asztalra, levágja a lábfejrészét, felmutatja)* Nem megy mindig elsőre, de ne legyél nyuszi. Mit szólnál, ha azt mondanák rád, hogy ez meg az. Az ilyennek énszerintem senki sem örül. *(Visszateszi a maradék „lábát”, felteszi az asztalra a másik rongylábat)* A másik lábad többől kéne *(levágja többől, már min- den csupa vér)*, ott van mondjuk Ózd. Kinn ülnek a gyárudva- ron, hegyezik az ujjukat. Egyik füled, másik füled *(Bűvés- trükk: mintha a saját fülét vágta volna le, felmutat két levágott fület)*, de szép ötlet, hallgass ide, kettő együtt lehetne a föl- dőnfutó kurdoké. Hánykolódnak jobbra-balra, pedig amúgy jó fejek. ... Mit bámulsz a szemekkel, az egyébként se arra van, hogy bámulj. Bámuljon a világba, akinek nincs szíve. Meglátod majd, könnyen kijön, nem is az a probléma, csak attól olyan macerás, hogy nehéz úgy, hogy egybe. *(A kés he- gyével a saját szemé sarkába nyúlkál, „kivesz” egy szép nagy szem- golyót, felmutatja)* A kés hegyével mögé kerülsz, elmetszed a szálakat, és ha mondjuk nem hunyorogsz szántszándékkal, akkor szinte egykettőre kész. *(A „valódi” szemé sértetlen ma- rad, fontos, hogy nem játssza el a felszeműt)* Tapintásra persze olyan semmiségnek tűnik *(Fogdossa)*, de a szegény tiszacsú- nyi árvizkárosultak azért fognak neki örülni, ne félj. ... A melleidre ott vannak a bántalmazott nők. *(A késsel benyúl az inge alá, kivesz egy levágott műmellet)* Számra persze nem tu-

dom, de mondjuk billió. Én például nem bírnám ki, amit azok kibírnak. Olyan is van köztük, akit duplán ver a sors. ... Na de azért ne szomorkodj, jön még a java. Addig jó, míg könnyű szívvel adni tud az ember. ... A fél vesédhez úgy jutsz hozzá, ha itt lenn, az oldaladon vágsz egy nagy lyukat. *(A késsel a pult alatt a derekánál kotorászik)* Ne kaszabolj eszed nélkül, úgy oldd meg, hogy bármerre jársz, bármit csinálsz, ...buszon, liftben, irodában, ...percek alatt hozzáférj az élet- fontosságú szerveidhez. Egy darab máj *(Kicsap az asztalra egy hatalmas borjúmáját)* jó esetben nemcsak egy csöpp csecse- mőt, de egy egész válságzónát kihúzhat a szarból. ... Persze itt már az is van *(Véres mutatóujját intően felemeli)*, hogy tilos közben enni. ... Inni is, mert inni jó. Tévét nézni pláne. Csó- kolózni, ringatózni, keresztpántos MANGO-topot vásá- rolni hosszas vívódások árán Mammutban, ...bejárni a fél várost egy eper ízű kondomért – akinek ez belefér, az attól fogva kiteheti nekem a belét. Az egy komplett Eva Braun, és fogadok, hogy jódolgában azt se tudja, hol áll a feje. ... És fo- galma sincs, mi a bánat. Hogy a pusztá számok mögött hol bújik meg itt-ott az arány. ... Hogy hány bonbon Ferrero Ro- cher-ra jut hány tonnaszám gyengített urán. ... Az ilyen em- ber olykor még a kukában is csak a saját maga hasznát ke- resi. ... Aki meg egy Pál apostol, ...tegyük fel *(Kihúzza magát)*, ...de nem muszáj, csak az a lényeg, körülbelül tudja, mi a sze- retet, ...neki csak a szíve diktál, azt diktálja, pam-param. Ug- rik önként, és dalol, ...vagy nem dalol, mert dolga van, ...és nem izél, hogy szar az élet, ...odalép, és lehajol *(Kiemel a re- keszből egy levágott fél kart, előrehajol, nyújtja felénk)*, és mankó helyett kezét nyújt a világvégi halott ember... végtaghiányos, kicsi gyerekének.

10. JELENET

(7., 2., illetve 5. „képernyő”)

A 7. „képernyő” színpadán újra két fotel. A rendező bal oldali fotelben egy fekete nejlonszákbá bújtatott emberalak ül, a jobb ol- daliba pedig épp ebben a pillanatban huppan bele a Műsorvezető

MŰSORVEZETŐ Hi, everybody! Azaz: ...szépjónapot min- denkinek! ... Mai témánk mi is lehetne más, ...mint az élet értelme. Jönni, menni, ...tévézni... satöbbi, ...illetve, nem. *(A papírai közt kotor.)* Mai témánk... a-az iskolabusz. ... A, fe- nét! ... Mai témánk: ... Pál apostol levele édesanyjához, ...lásd tíz-huszonöt, Budapest, Csalogány utca tizen- ...áá, nem. ... Hm-hm. ... Hopp, megvan. ... Mai témánk: a siker. ... Na. Tudja egyáltalán önök közül valaki, mi a siker titka? ... Nem? Na se baj. ... Én se tudtam, ...amíg rá nem jöttem. ... A siker titka ugyanis a Téalapó, ...próbája viszont... a puding. És ezt ne úgy tessenek érteni, ahogy mondom, ...hanem épp ellenkezőleg! ... Úgy ni. Ha! *(Fülei)* Mit hallok! Betelefonáló a vonalban! Halóhaló! Ki az már megint?

Hörgő hang a telefonból: „Hrrrr hrrrr hrrrr hrrrr”

Igen, kedves nézőim, azt hiszem, ebből ennyi elég is lesz. Remélem, a rossz hangminőség ellenére az elmaradottabb országrészekben is tisztán lehetett hallani mindent. Önök ugyanis – csak a gyengébb idegzetűek kedvéért mondom – most egy többgyermekes bodrogbúbanati családapa utolsó

előtti halálhörgését hallották, ...mégpedig, ha jól vettem ki a szavaiból, a fiatalember afelől érdeklődött, vajon hogyan tehetné még sikeresebbé épphogy csak fejlődésnek indult mezőgazdasági kisvállalkozását. Hát, nem is tudom. ... Talán kérdezzünk meg valakit, aki olyan okos, hogy mindent tud. ... Szerencsére körünkben köszönhetem Poncius Pilátus urat, aki mögött egy minden tekintetben sikeresnek mondható életpálya áll, és aki volt olyan szíves, és már-már legendásnak mondható migrénes rohamai ellenére is ellátogatott közénk. *(Megzörgeti a nejlont)* Hahó, Pili! Válaszolj! *(Nem válaszol)* ... Hát kedves nézőink, úgy tűnik, vendégünk időközben sajnálatos módon elhalálozott. ... Na, sebjaj. ... Akkor talán nézzünk meg egy nem minden tanulságok nélküli összeállítást arról, hogyan lehetünk sikeresek, ...ha már egyszer mindenáron azok akarunk lenni.

Az 5. „képernyő” színpadán egymás után hét, rajzfilmes technikákat imitáló, de az elhangzó „példabeszédeket” inkább csak illusztrációs szinten megjelenítő bábjelenetet látunk

Közben a 7. „képernyő” megvilágítása elhalványodik, a Műsorvezető láthatóan a helyén marad, és ültében kissé hátratekeredve maga is végignézi a „filmet”

A 2. „képernyő” ezalatt szintén halvány megvilágítást kap. Négy „szinkronszíneszt” látunk egymás mellett állni. Fejükön fülhallgató, kezükben „példány”, előttük hosszú állványon mikrofon. A jelenetekkel „szinkronban”, egymást váltva beolvassák a következő hét „példázatot”

1. SZINKRONSZÍNESZ Madonna, a világszerte híres énekesnő egy nap, mikorra már teljesen kifogyott a különféle jobbnál jobb ötleteiből, fejébe vette, hogy szül egy gyermeket. Mivel azonban tökéletesen tisztában volt a férfiak kiállhatatlan természetével, és tudta, hogy a későbbi bonyodalmak elkerülése végett legjobban teszi, ha semmi szín alatt sem kooperál velük, ezért úgy határozott, hogy a dolgot minden külső közreműködés nélkül megoldja *maga*. Így is tett, minek következtében szokatlan vállalkozásának sikerét teljes mértékben a saját számlájára könyvelhette el. Bevételei minden tekintetben megsokszorozódtak, ami azért nem csekélység, úgyhogy nyugodtan megengedhette magának, hogy kényelmesen hátradőljön a székében. Ha Madonna példáján felbuzdulva magad is kisebb-nagyobb sikerek után áhítózol, akkor még véletlenül se téveszd szem elől, hogy az élet nem más, mint egy különös, de mégoly veszélyes kaland, sőt mi több, időnként már majdnem egész olyan, mint a golf, vagy a rulett, vagy a tviszt – és még akkor jó sokáig lehetne sorolni.

2. SZINKRONSZÍNESZ Egy szép tavaszi napon Henry Ford épp New York forgalmas utcáin sétált, amikor a 42. utca és az 5. sugárút sarkán meglátott a földön ülni egy embert. Odament hozzá, és habár a férfinak szemmel láthatóan hiányzott mindkét lába, így szólt hozzá: *Kelj fel, és járj*. A férfi annak rendje-módja szerint fogta magát, és anélkül hogy akár egyetlen másodpercig is habozott volna, kikászálódott szánalomra méltó rongyai közül, tisztelettudó ábrázattal odalépett Henry Ford elé, kezét rázott vele, és hálás szívvel megköszönte neki mindazt, amit az érdekében tett. Néhány sarokkal lejjebb aztán bepattant az egyik tesztelésre váró T-modellebe, az ablakból még odaintett Henry Fordnak, végül

gázt adott, és elhúzott a Central Park felé. Ezek után persze nincs is abban semmi meglepő, hogy Henry Ford, a fantasztikus konstruktor és feltaláló, Amerika feddhetetlen hőse mindörökké beírta nevét a világtörténelembe. Tudta, hogy mit kell tennie, adott időben és adott körülmények között derekasan helyállt, nem csupán felismerte káprázatos lehetőségeit, de legjobb tudása szerint élt is azokkal. Kövesd a példáját és kész.

3. SZINKRONSZÍNESZ Ross doktor egy nap épp a klinikára tartott, amikor a Washington Square tizenötös számú háznak kapuja előtt egy meglehetősen csoportosulásra lett figyelmes. Habár már jócskán késésben volt, lelkiismerete nem hagyta nyugodni, azon nyomban kiszállt éjfekete Toyota Avensiséből, és odasietett a házhoz. Ahogy jobban körülnézett, a tömegben meglátott egy fiatal lányt, aki különösképp lehangoltnak tűnt. Ross doktor odalépett hozzá, gyengéden átölelte a vállát, és megkérdezte tőle, mivel tudja magyarázni különös viselkedését. Erre a lány sűrű hallgatások közepette feltárta helyzetét, miszerint testvére négy nappal ezelőtt sajnálatos módon elhalálozott, és azóta olyan szag van a lakásukban, hogy nem tudnak bemenni. Erre Ross doktor beszólt, hogy *gyere ki, hulla*, mire a hulla kijött, és elszaladt. A fiatal teremtés nagyon hálás volt Ross doktornak, akit viszont már másnap magához kéretett a kórházigazgató, és közölte vele, hogy fizetésemelésre számíthat, amit Ross doktor nemhogy nem utasított vissza, de ráadásul köszönettel elfogadott. Ez a példa is azt mutatja, hogy a lehetséges haszon reményében olykor bizony olyasmit is meg kell tennünk, amihez per pillanat esetleg semmi de semmi kedvünk sincs, de ha meg van, akkor pláne.

4. SZINKRONSZÍNESZ Mr. McDonald nem volt mogorva ember, de valahogy mégse szerette senki. Egyszer aztán úgy határozott, hogy megduplázza jövedelmét. Egyik nap, amint épp családja dél-kaliforniai ültetvényén kapálta a répát, egész véletlenül tanúja volt annak, hogy egyik munkatársa és egyben legkedvesebb unokaöccse egészséges és tápláló ebéd helyett mindössze két szelet ócska alabamai kétszersültet rágcsál. Mr. McDonald persze nyomban megkérdezte rokonát, hogy mégis mi a csudát csinál, mire az válasz helyett szomorúan széttárta karjait, ezáltal is jelezve, hogy mást nemigen tehet. Mr. McDonald ekkor ahelyett, hogy faképnél hagyta volna szegény sorsú munkatársát, és mondjuk beugrott volna egy bokorba, hogy még csak ne is lássa, ehelyett inkább a homlokára csapott, és villámgyorsan megalapította a róla elnevezett világhírű gyorsétteremláncot, ahol ráadásul nem csupán vacak *ötezer* ember, de népek egész milliói lakhatnak jól kedvükre nap nap után. Ami nem kevés, főként ha meggondoljuk, hogy néha milyen kis dolgokból lesznek a nagy dolgok. Próbáld meg te is, és ha igazán akarod, akkor jó.

3. SZINKRONSZÍNESZ Popeye, a bátor tengerész egy nyári éjjel három hatalmas cápával álmodott, és mivel tapasztalatból tudta, hogy ez rosszat sejtet, úgyhogy másnap be is következett a tragédia. Épp a szép Maldív-szigetek közelében jártak, mikor Popeye, a tengerész fejébe nyomta legkedvesebb matrósapkáját, és kisétált a fedélzetre. Pont jókor érkezett, mert kisvártatva elnyelte a tenger a hajót. Popeye, a bátor tengerész azonban korántsem esett kétségbe, hanem inkább fogta magát, s mintha mi sem lett volna természetesebb, *kisétált a partra*. Egy másodpercre sem veszítette el a fejét, és ez kétségkívül a javára szolgált, ugyanis a *Tenger Baj-*

nokai című hatszáz részes rajzfilmsorozat producere busás gázsit ajánlott a számára, amiből aztán sok mindent tudott vásárolni magának és a barátnőjének, akit ráadásul nagyon kedvelt. Ebből is látszik, hogy a külső megjelenés nagyon is sokat nyom a latba, és ha valamit egyáltalán el akarsz érni az életben, akkor okosan teszed, ha ezt jól az agyadba vésed, különben úgy jársz, mint a híres Tom a *Tom és Jerry*ből, akinek azért volt pár súlyos baklövése, de nem baj.

2. SZINKRONSZÍNÉSZ Claudia Schiffer, a mindenki által csodált szépségideál egy reggel arra ébredt, hogy arcát, sőt még testének legintimebb részeit is vastagon beborítja a ragya. Rögtön gondolta, hogy ez nem lehet más, mint a sokak által olyannyira rettegett és nem kevésbé súlyos betegség, a *lepra*. Természetesen megtehetné volna, hogy szakít eredeti hivatásával, és még aznap nekilát, hogy kitanuljon valamilyen más, ám esetleg jóval kevésbé jövedelmező szakmát, Claudia ezzel szemben kisietett kicsinyke házi laboratóriumába, és még mielőtt bárkinek is kiönthette volna a lelkét, különböző alkotóelemek elegyítésével hamarjában előállított egy rendkívül hatékony arc- és testápoló krémet, amit aztán rögvest ki is próbált. És a siker nem maradt el. Bizonyosság erre, hogy még manapság is nők százai és ezrei áldják Claudi Schiffer nevét szerte a világban, egyes férfiak meg még le is akarnának feküdni vele. Ha ezek után te magad is boldog, szép és sikeres akarsz lenni, tudnod kell, hogy a rendszeres és minden szempontból kielégítő testápolás éppúgy életünk szerves része, mint például a húgy vagy a takony, meg még egy egész sor olyasvalami, amiről az ember csak úgy ránézésre nem is nagyon gondolná.

1. SZINKRONSZÍNÉSZ Arnold Schwarzenegger, aki korábban halálos merénylet áldozata lett, jó három nappal a brutális gyilkosság után váratlanul megjelent a TV 2764-es csatornáján, ezzel is jócskán javítva a nézettségi mutatókat. Ettől kezdve minden valamirevaló tévéző csak őt akarta látni, és ráadásul még azt is gondolták, amit ő. Connecticutban egy asszony még a mosógépét is kikapcsolta, nehogy nagyon zúgjon. Olyanok is voltak, akik jó útra tértek, és például soha többé nem raktak a levesükbe a kelleténél nagyobb mennyiségű sót. Így történt, hogy a milliók és milliók által olyannyira bálványozott Arnold végül is maximálisan beváltotta a hozzá fűzött reményeket, amit a tévétársaság igazgatója egy szép napon azzal honorált, hogy személyes jellegű konzultáció ürügyén egyszerűen felrendelte magához a századikra, ahonnan aztán mindent, de mindent lehetett látni, még azt is, ami igazán fontos, meg a holdat, és állítólag még most is ott van, és már biztos ott is marad, amíg világ a világ, és majd onnan jön el ítélni eleveneket és holtakat, de az is lehet, hogy mégse.

Kivilágosodik a 7. „képernyő” színpada, a Műsorvezető széttárja a karját, majd a térdére csap

MŰSORVEZETŐ Hát, ennyi. ... Időnk lejártával engedjék meg, hogy megköszönjem szíves figyelmüket, és még egyszer: ...sok sikert kívánjak minden kedves nézőnknek. ... Barmely további kérdésükre felirat formájában választ találnak a *telex* 5297. oldalán, ...e-mail-címünk *hu*, ...de azért a világért se tessenek megijedni, ...vendégeinket a *Kegyelet Rt.* szállította, ...a műsorvezetőt a kedves édesanyja öltöztette, ...a stúdió berendezéséről Balogh Sanyi bácsi, ...a kiváló hangu-

latról pedig maga a Jóistenke gondoskodott. ... A viszontlátásra!

11. JELENET (6. „képernyő”)

A végszó elhangzásával egy időben felhangzik a magas, pultszerű asztalka mögött álló Műsorvezető nő kiáltása. Rajta kívül három játékos áll a színen, Gáspár (nő), Menyhért, Boldizsár. Előttük egy-egy derékig érő emelvényen egyes műveltségi játékok jellegzetes félgömb alakú jelzőcsengettyűje, amire a játékos válaszadás esetén finoman vagy kevésbé finoman rátenyerel

MŰSORVEZETŐNŐ (nagyot kiált) Játék! (Odafordul az előtte álló játékosokhoz) Mielőtt feltenném az első kérdést, szeretném, ha mondanátok néhány szót magatokról. (Gáspárhoz) Te ugye a Holdról jöttél. ... Igazam van?

GÁSPAR Nem, én napkeletről jöttem.

MŰSORVEZETŐNŐ Aha. ... Akkor biztosan már nagyon izgulsz.

GÁSPÁR Igen.

MŰSORVEZETŐNŐ Rendben. ... Akkor mehetünk is tovább.

Neked viszont (Menyhérthöz) a szemed se áll jól. ... Igazam van?

MENYHÁRT Igen.

MŰSORVEZETŐNŐ Akkor te most vagy kancsal vagy, vagy terrorista.

MENYHÁRT Hát...

MŰSORVEZETŐNŐ Rendben. ... Ezek szerint (Boldizsárhoz) te vagy itt az áruló. ... Hm? ... Beszélj, ki vagy.

HARMADIK JÁTÉKOS „Én vagyok a Boldizsár, aki...”

MŰSORVEZETŐNŐ Értem. ... Rendben. ... Igazam van? ...

Akkor, ha megengeditek, felteszem a mai játék első és utolsó kérdését. ... Jézus, ...Krisztus.

Semmi reakció, a játékosok meredten állnak

MŰSORVEZETŐNŐ Pontosítok. (A kérdő hangsúlyt túlintónálva) Jézuskrisztus?

Egyszerre csattogni kezdenek a jelzőgömbök, a játékosok mindvégig összeviszva kalimpálva jeleznek. Mindhármán kapkodva, pörgősen, gyerekes igyekezettel mondják a magukét, érezhetően alig győzik kivárni egymást

GÁSPÁR Jézus Krisztus az egy dél-budai szólásmondás, olyan, mint a „*bungee jumping*”, akkor szokták mondani, ha nem jut az eszükbe más.

MŰSORVEZETŐNŐ Bravó!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy természeti katasztrófa, függőleges, tizenkét betű.

MŰSORVEZETŐNŐ Ez igen!

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy kedvezményes díjsomag, már feltéve ha arról beszélsz, amiről akarsz.

MŰSORVEZETŐNŐ Elfogadom!

MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy többfunkciós termékcsalád, voltaképpen rajtad áll, hogy mit kezdesz vele.

MŰSORVEZETŐNŐ Oké!

BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy amfetaminszármazék, csak az a gáz, hogy később elég nehéz róla leállni.

MÚSORVEZETŐNŐ Rendben!
 MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy poszttraumás stressz szindróma, olyan, hogy az ember mondjuk üldögél a tévé előtt, gondol egyet, fölpattan, és olyat tesz, hogy hu.
 MÚSORVEZETŐNŐ Szép!
 GÁSPÁR Jézus Krisztus az egy kamatozó kincstárjegy, de nekem aztán beszélhetsz, én elverem az egészet és kész.
 MÚSORVEZETŐNŐ Helyes!
 BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy *free style T-shirt*, bele is van nyomtatva, hogy „NO”.
 MÚSORVEZETŐNŐ Így van!
 GÁSPÁR Jézus Krisztus az egy fokozottan védett állat, akár csak a Gólyatöcs, az Ugartyúk, a Törpesas, elejtése, befogása, élőhelyének megzavarása, fiókáinak, tojásainak gyűjtése tilos.
 MÚSORVEZETŐNŐ Jó válasz!
 BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az a híres-neves hackerkirály, de nyugi, már lebukott.
 MÚSORVEZETŐNŐ De le ám!
 MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy ilyen „emberi dolog”.
 MÚSORVEZETŐNŐ Hát... jó!
 GÁSPÁR Jézus Krisztus az Allianz Csoport tagja, úgyhogy bizonyára nem lep meg, hogy hosszú távon biztonságos jövőt garantál.
 MÚSORVEZETŐNŐ Úgybizony!
 MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy Tüzes Pokémon.
 MÚSORVEZETŐNŐ Jaja!
 BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy veszedelmes programféreg, az ember épp csak ráklikkel, és máris kész a baj.
 MÚSORVEZETŐNŐ Bezony!
 GÁSPÁR Jézus Krisztus az egy elvadult mutáns, én nem is értem, hogy engedik képernyőre az ilyen.
 MÚSORVEZETŐNŐ Így van!
 MENYHÉRT Jézus Krisztus a szeretőm.
 MÚSORVEZETŐNŐ Igen?
 GÁSPÁR Jézus Krisztus a férjem, de már külön élünk, tulajdonképp mindkettőnknek kényelmesebb így.
 MÚSORVEZETŐNŐ Ó!
 BOLDIZSÁR Jézus Krisztus az egy úgynevezett extrém sport, felhajtasz egy szponzort, aztán nekimesz fejjel a falnak.
 MÚSORVEZETŐNŐ Durr!
 MENYHÉRT Jézus Krisztus az egy vadonatúj feldolgozás, csak az a kár, hogy tele lett nyomva hipp-hopp elemekkel.
 MÚSORVEZETŐNŐ Bingó!
 GÁSPÁR Jézus Krisztus: ilyen címszó nincs.
 MÚSORVEZETŐNŐ Naná!
 MENYHÉRT Jézus Krisztus az egyik leghíresebb magyar költő, de már sajnos meghalt, vagyis nem halt meg, csak mindig nagyon későn jár haza.
 MÚSORVEZETŐNŐ Hm.
 BOLDIZSÁR Jézus Krisztus a *másik* leghíresebb magyar költő, pólókat ír, szélvédőket, állítólag ő írta, hogy „I love Budapest”.

12. JELENET

(8., illetve sorban a többi „képernyő”)

Az előző jelenet alatt a *Műsorvezető* a szokásos módon átoson a 7. „képernyőből” a 8. „képernyő” színpadára. Zakóját lecseréli egy élénk színű, fényes anyagból készült „fellepőzakóra”. Felügyesked

magát egy hosszú lábú bárszékre, elhelyezkedik, várja a sorát. Kezében a már ismerős bumfordi, Biblia-logós mikrofon. Lokális, villódzó fények. A jelenet kezdetétől halk, dzsesszes, érzéki zene

MÚSORVEZETŐ (cinikus, búgó hangon) És most, kedves nézőink, ütött az igazság órája. (Előrehajol, és úgy tesz, mintha belülről megkocogtatná a képernyőt, miközben mi – a háttérzenébe beépülő zenei motívumként – harangjátékszerű hangot hallunk: *bimm-bamm*) „Game over”, azazhogy „Apokalipszis, most” címmel utolsó utáni hitéleti magazinunkat láthatják, amelyben ezúttal a Szent István körút utcai általános iskolások mondják el gondolataikat az Úrjézus kétezernegyedik esztendejének legégetőbb közéleti problémáit feszegető János Jelenések könyve kapcsán, ...ami ugyan nem sok jót ígér, ...de nem baj. ... Műsorunk szlogenjét most is, mint mindig, Magyarország legkedveltebb napilapjából, ...a Bibliából kölcsönöztük, idézem: „Jaj, jaj, jaj!” ... Most pedig adjuk át a szót a keresztény középosztály legkiválóbb tanulóinak, ...hadd halljuk, miként képzelik el ők... az apokalipszis hét angyalát.

A Műsorvezető ölébe engedi a mikrofont. A 8. „képernyőn” továbbra is megmarad a fény. Ezt követően sorban világosodnak ki a „képernyők”, mindegyiken a Műsorvezető egy-egy alteregója ül, megszólalásig hasonló öltözékben, ugyanolyan bárszéken, ugyanolyan mikrofonnal. A rövid monológok alatt végig halkan duruzsol a zene. Mindnyáján lassan és ugyanazon a cinikus, búgó hangon beszélnek

1. ALTEREGÓ (1. „képernyő”) Az első angyal szerintem a *Mirage-2000*. Az olyat tud, hogy valósággal leszakad az ég. Én nem vagyok egy kalandvágyó, de azt azért látnám. Röpködök a felhők fölött, báméskodom, pöntyögök, alattam meg, mint a ropi, dőlnek a hidak.
2. ALTEREGÓ (3. „képernyő”) A második angyal énszerintem Jackson, a király. Az benne a szép, hogy nem fog rajta az idő. Öreg, mint az úkapám, de alig látszik húsznak. Van erre egy trükk, meg persze segít a zene. Az benne a trükk, hogy kvázi „elemenként” tisztul. Még a végbele is tiszta orvosi arany. Ha meggondolom, szerintem is ez a világ rendje. Ki kell vágni a piczába mindent, ami szar.
3. ALTEREGÓ (6. „képernyő”) A harmadik angyal szerintem a doberman szuka. Nem a „csapott seggű” fajta, hanem az a másik. A legújabb, hogy kérhetsz hozzá kivehető fogsort. Éjszakára kikattintod, berakod egy zacsiába. És ha mondjuk elkap a hév, nyomakodhatsz bátran. Kúrás közben nem kell folyton féltened a nyakadat.
4. ALTEREGÓ (4. „képernyő”) A negyedik angyal szerintem az elektromos nő. Az a jó, hogy van egy ilyen kijelző a hátán. Százalékra megadja, hogy melyik ütés mennyit ér. Persze nem csak ütni lehet, lehet minden mást is. Ezzel együtt relatíve nem fogyaszt sokat. Hálózatról működik, és teljesen steril.
5. ALTEREGÓ (7. „képernyő”) Az ötödik angyal szerintem a csőben sült here. Az Admirálban állítólag kan majomból készítik, de én mondjuk gyanítom, hogy van abban még más is. Én speciel úgy szeretem, ha egy kicsit odakap.
6. ALTEREGÓ (9. „képernyő”) A hatodik angyal szerintem az új Renault Megane. Az benne az ötletes, hogy nincsen benne fék. Akárhogy is ugránoznak, nem kell rögtön megállni. És ha mondjuk begorombulsz, akkor sincsen semmi. A hűtőmaszkról könnyen-gyorsan le lehet mosni a vért.

7. ALTEREGÓ (2. „képernyő”) A hetedik angyal egy kibaszott, kicsi, sárga zombi. Nekimész, hogy szétvered, de elcseszed megint. „Zero credit”, mindig ez van, vibrál, pittyeg, vár még, aztán lekapcsol a gép. És kiírja egy... pici kéz, ...hogyan nincs több életed.

Ebben a pillanatban nyolc „képernyőn” nyolc Műsorvezetőt látunk. Mindnyájan ugyanabban a ruhában, ugyanazzal az arckifejezéssel,

ugyanabban a pózban ülnek a székükön, ölükbe eresztett mikrofonnal. Mintha mind a nyolc „tévén” ugyanaz az adás érne véget. Egy hosszan kitartott pillanat után hirtelen elhallgat a zene, és mind a nyolc képernyő elsötétül. Újra a már ismerős gyerekdal, hegedűn: „Mesét mondok díi-dáá-dúúúú...” Közben halványan derengő fényekkel kivilágosodik az 5. szín. Közepén a hatalmas, piros fotel, ...immár: ...üresen.

Vége

Mind *A merénylet*, mind a *Bliblia* című darab 2004-ben, az Örkény István drámaírói ösztöndíj támogatásával készült.

A merénylet című darab felolvasószínházi bemutatójára a 2005-ös POSZT ideje alatt, a Színházi Dramaturgok Céhe szervezésében megvalósuló Nyílt Fórum rendezvénysorozat keretein belül, Pinczés István rendezésében belül került sor.

A Bliblia című darab 2005 júliusában a szombathelyi Művészetek Házában, Máté Gábor rendezésében és a Színművészeti Egyetem második évfolyamos hallgatóinak előadásában került bemutatásra.